EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 28.10.2014
COM(2014) 667 final

2014/0309 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (kodificirana različica)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Komisija v okviru Evrope državljanov pripisuje veliko pomembnost poenostavitvi in pojasnitvi prava Unije, da bi to postalo jasnejše in dostopnejše državljanom, s čimer bi slednji dobili nove priložnosti in možnost uveljavljanja posebnih pravic, ki jim jih to pravo podeljuje.

   Tega cilja ni mogoče doseči, dokler številni predpisi, ki so bili večkrat spremenjeni, pogosto zelo bistveno, ostanejo razpršeni, tako da jih je treba iskati delno v izvirnem aktu in delno v poznejših aktih, ki ga spreminjajo. Za ugotovitev obstoječih pravil je potrebno precejšnje raziskovalno delo s primerjavo številnih različnih aktov.

   Kodifikacija predpisov, ki so bili pogosto spremenjeni, je eden od bistvenih načinov za to, da bi bilo pravo Unije jasno in pregledno.

2. Komisija je 1. aprila 1987 sprejela odločitev[1], s katero je svojemu osebju dala navodilo, naj bodo vsi akti kodificirani po ne več kot desetih spremembah, ob tem pa poudarila, da je to minimalna zahteva in da bi si morale vse službe v še krajših obdobjih prizadevati za kodifikacijo besedil, za katere so odgovorne, da bi zagotovile jasnost in razumljivost svojih predpisov.

3. To je bilo potrjeno s sklepi Evropskega sveta, sprejetimi v Edinburgu (december 1992)[2], s poudarkom na pomembnost kodifikacije, saj omogoča gotovost o tem, katero pravo se uporablja za določeno zadevo ob določenem času.

   Kodifikacijo je treba izvesti ob polnem upoštevanju običajnega postopka sprejetja aktov Unije.

   Glede na to, da vsebinske spremembe aktov, ki jih zadeva kodifikacija, niso dovoljene, so se Evropski parlament, Svet in Komisija z medinstitucionalnim sporazumom z dne 20. decembra 1994 sporazumeli, da se za hitro sprejetje kodificiranih aktov lahko uporablja pospešeni postopek.

4. Namen tega predloga je začeti s kodifikacijo Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti[3]. Nova uredba bo nadomestila različne akte, ki bodo vanjo vključeni[4]; ta predlog v celoti ohranja vsebino aktov, ki se kodificirajo in jih torej zgolj združuje s tistimi oblikovnimi spremembami, ki so potrebne za samo izvedbo kodifikacije.

5. Predlog za kodifikacijo je bil sestavljen na podlagi predhodnega prečiščenega besedila, v 22 uradnih jezikih, Uredbe (ES) št. 1225/2009 in aktov o njeni spremembi, ki jo je opravil Urad za publikacije Evropske unije s pomočjo sistema za obdelavo podatkov. Kjer so bili člani preštevilčeni, je primerjava med starimi in novimi številkami prikazana v tabeli, navedeni v Prilogi II h kodificirani uredbi.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Glej Prilogo 3, Del A sklepov.
3 Vključena v zakonodajni program za 2014.
4 Glej Prilogo I, k temu predlogu.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)

2014/0309 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske ⌦ unije ⌫ (kodificirana različica)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ⌦ delovanju ⌫ Evropske ⌦ unije ⌫ in zlasti člena ⌦ 207(2) ⌫ Pogodbe,

ob upoštevanju predloga ⌦ Evropske ⌫ komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[5],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

↓ 1225/2009 uv. izjava 1 (prilagojeno)

(1) Uredba Sveta (ES) št. ⌦ 1225/2009[6] ⌫ je bila večkrat[7] bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

↓ 1225/2009 uv. izjava 3 (prilagojeno)

(2) Sporazum o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini 1994 (v nadaljnjem besedilu „Protidampinški sporazum iz leta 1994“), vsebuje podrobnejša pravila, ki se nanašajo predvsem na izračun dampinga, postopke za začetek in izvajanje preiskav, vključno z ugotavljanjem in obravnavanjem dejstev, uvajanjem začasnih ukrepov, uvajanjem in pobiranjem protidampinških dajatev, trajanjem in pregledom protidampinških ukrepov in javnim razkritjem informacij, ki se nanašajo na protidampinške preiskave.

(3) Da se zagotovi primerno in transparentno izvajanje pravil ⌦ iz Protidampinškega sporazuma iz leta 1994 ⌫ , ⌦ naj se ⌫ besednjak sporazuma v največji možni meri ⌦ odraža v zakonodaji Unije ⌫.

[5] UL C […], […], str. […].

[6] Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, 22.12.2009, str. 51).

[7] Glej Prilogo I tega predloga.

↓ 1225/2009 uv. izjava 4 (prilagojeno)
→1 Popravek UL L 7, 12.1.2010, str. 22

(4) Pri izvajanju pravil ⌦ Protidampinškega sporazuma iz leta 1994 ⌫ je bistvenega pomena, da ⌦ Unija ⌫ z namenom ohranitve ravnotežja pravic in obveznosti, →1 ki jih vzpostavlja GATT ← , upošteva, kako jih interpretirajo glavni trgovinski partnerji ⌦ Unije ⌫.

↓ 1225/2009 uv. izjava 5

(5) Zaželeno je določiti jasna in podrobna pravila za izračun normalne vrednosti. Taka vrednost bi morala v vseh primerih temeljiti še posebej na reprezentativni prodaji v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici. Primerno je razložiti, kdaj velja, da so stranke povezane zaradi določanja dampinga. Koristno je določiti okoliščine, v katerih se šteje domača prodaja kot prodaja z izgubo in se jo lahko zanemari, pri čemer se je mogoče zatekati k ostalim segmentom prodaje ali k računsko določeni normalni vrednosti ali pa k prodaji v tretjo državo. Prav tako je primerno poskrbeti za primerno razporeditev stroškov celo ob zagonu in določiti smernice za opredelitev zagona in obsega ter metode razporeditve. Prav tako je treba pri računski določitvi normalne vrednosti navesti metodologijo, ki naj bi se uporabljala pri določanju zneskov za prodajne, splošne in upravne stroške in stopnje dobička, ki bi se morali vključiti v to vrednost.

↓ 1225/2009 uv. izjava 6

(6) Pri določanju normalne vrednosti za države brez tržnega gospodarstva se zdi smiselno določiti pravila za izbiro primerne tretje države s tržnim gospodarstvom, ki naj se uporabi za ta namen in kjer ni mogoče, najti primerno tretjo državo in normalno vrednost določiti na kateri koli drugi razumni osnovi.

↓ 1225/2009 uv. izjava 7

(7) Primerno je določiti izvozno ceno in našteti prilagoditve, ki jih je treba izvesti v tistih primerih, kjer se zdi potrebna rekonstrukcija te cene na osnovi prve cene na odprtem trgu.

↓ 1225/2009 uv. izjava 8

(8) Za namen zagotavljanja poštene primerjave med izvozno ceno in normalno vrednostjo je priporočljivo našteti dejavnike, ki lahko vplivajo na cene in primerljivost cen in določiti posebna pravila o tem, kdaj in kako bi bilo treba izvesti te prilagoditve, vključno z dejstvom, da se bi bilo treba izogibati vsakršnemu podvajanju prilagoditev. Prav tako je treba poskrbeti, da je mogoče delati primerjavo z uporabo povprečnih cen, čeprav je mogoče primerjati posamezne izvozne cene s povprečno normalno vrednostjo, kjer se slednja spreminja v odvisnosti od stranke, regije ali časovnega obdobja.

↓ 1225/2009 uv. izjava 9
(prilagojeno)

(9) ⌦ Zaželeno ⌫ je, da se določijo jasne in podrobne smernice glede dejavnikov, ki so lahko relevantni pri odločanju o tem, ali je dampinški uvoz povzročil znatno škodo oz. ali grozi, da jo bo povzročil. Pri dokazovanju, da so obseg in ravni cen zadevnega uvoza odgovorni za škodo, ki jo je utrpela industrija ⌦ Unije ⌫, bi bilo treba posvečati pozornost vplivu drugih dejavnikov in še posebej prevladujočih tržnih pogojev v ⌦ Unijo ⌫.

↓ 1225/2009 uv. izjava 10
(prilagojeno)

(10) Priporočljivo je opredeliti pojem „industrija ⌦ Unije ⌫ “ in poskrbeti, da so lahko stranke, ki so povezane z izvozniki, izvzete iz take industrije in določiti pojem „povezani“. Prav tako je treba poskrbeti, da se v imenu proizvajalcev v določeni regiji ⌦ Unije ⌫ poskrbi za dejanja v zvezi s protidampingom in določijo smernice za opredelitev take regije.

↓ 1225/2009 uv. izjava 11
(prilagojeno)

(11) Treba je določiti, kdo lahko vloži protidampinško pritožbo, vključno z obsegom, do katerega jo mora podpirati industrija ⌦ Unije ⌫ , in določiti informacije o dampingu, škodi in vzročni zvezi, ki bi jih morala vsebovati taka pritožba. Prav tako je primerno opisati postopke za zavračanje pritožb ali začetek postopkov.

↓ 1225/2009 uv. izjava 12
(prilagojeno)

(12) Treba je določiti način, na katerega bi bilo treba zainteresirane stranke obvestiti o informacijah, ki jih zahtevajo pristojni organi. ⌦ Zainteresirane stranke bi morale imeti ⌫ dovolj priložnosti, da predstavijo vse relevantne dokaze in da branijo svoje interese. Prav tako je zaželeno jasno opisati pravila in postopke, ki se jih je treba držati med preiskavo, predvsem pravila, po katerih se morajo zainteresirane stranke javiti, predstaviti svoje poglede in predložiti informacije znotraj določenega časovnega roka, če naj se ti pogledi in informacije upoštevajo. Prav tako je primerno določiti pogoje, pod katerimi ima lahko zainteresirana stranka dostop do informacij in možnost komentarja informacij, ki jih predstavijo druge zainteresirane stranke. Prav tako bi moralo obstajati sodelovanje med državami članicami in Komisijo pri zbiranju informacij.

↓ 1225/2009 uv. izjava 13
(prilagojeno)

(13) Treba je določiti pogoje, pod katerimi se lahko uvedejo začasne dajatve, vključno s pogoji, da se ⌦ začasne dajatve ⌫ ne smejo uvesti prej kot 60 dni po začetku postopka in ne kasneje kot devet mesecev po njem. Iz upravnih razlogov je prav tako

treba poskrbeti, da lahko Komisija v vseh primerih uvede te dajatve bodisi neposredno za devetmesečno obdobje ali v dveh stopnjah za šest in tri mesece.

↓ 1225/2009 uv. izjava 14

(14) Treba je določiti postopke za sprejemanje zavez, ki bodo odpravile damping in škodo namesto uvajanja začasnih in dokončnih dajatev. Prav tako je primerno določiti posledice kršitve ali umika zavez in poskrbeti, da se lahko začasne dajatve uvedejo v primerih domnevnega kršenja ali pa kjer je potrebna nadaljnja preiskava, ki dopolni ugotovitve. Pri sprejemanju zavez bi bilo treba paziti, da predlagane zaveze in njihovo izvrševanje ne vodijo do nekonkurenčnega obnašanja.

↓ 1225/2009 uv. izjava 15 (prilagojeno)

(15) Treba je poskrbeti, da pride do zaključka primerov, ne glede na to, ali se sprejmejo dokončni ukrepi ali ne, običajno v 12 mesecih, v nobenem primeru pa ne kasneje kot v 15 mesecih od začetka preiskave.

(16) Preiskave ali postopke bi bilo treba zaključiti, kjer je damping *de minimis* ali je škoda zanemarljiva, in je primerno opredeliti te ⌦ primere ⌫. Kjer se morajo uvesti ukrepi, bi bilo treba poskrbeti za zaključek preiskav in določiti, da morajo biti ukrepi manjši kot stopnja dampinga, če bi tak manjši znesek odpravil škodo, kakor tudi določiti metodo izračuna ravni ukrepov v primerih vzorčenja.

↓ 1225/2009 uv. izjava 16

(17) Treba je poskrbeti za retroaktivno pobiranje začasnih dajatev, če se to šteje za primerno, in opredeliti okoliščine, ki lahko sprožijo retroaktivno uporabo dajatev, s čimer se prepreči slabitev dokončnih ukrepov, ki se bodo uporabili. Prav tako je treba poskrbeti, da se lahko dajatve uporabijo retroaktivno v primerih kršitev ali umika zavez.

↓ 1225/2009 uv. izjava 17 (prilagojeno)

(18) Treba je poskrbeti, da ukrepi prenehajo veljati po petih letih, razen če pregled ne pokaže, da jih je treba obdržati. Prav tako je treba v primerih, kjer je predloženih dovolj dokazov o spremenjenih okoliščinah, poskrbeti za vmesne preglede ali za preiskave, ki naj ugotovijo, ali je utemeljeno vračilo protidampinških dajatev. Prav tako je primerno določiti, da pri vsakem ponovnem izračunu dampinga, ki zahteva rekonstrukcijo izvoznih cen, dajatve ne smejo biti obravnavane kot strošek, do katerega je prišlo med uvozom in ponovno prodajo, pri čemer se navedene dajatve odražajo v cenah izdelkov, ki so predmet ukrepov v ⌦ Uniji ⌫.

↓ 1225/2009 uv. izjava 18 (prilagojeno)

(19) Izrecno je treba določiti ponovno ocenjevanje izvoznih cen in stopenj dampinga, če je izvoznik absorbiral dajatev preko oblike kompenzacijskega dogovora, in se ukrepi ne odražajo v cenah izdelkov, ki so predmet ukrepov v ⌦ Uniji ⌫.

↓ 1225/2009 uv. izjava 19
→1 Popravek UL L 7, 12.1.2010, str. 22

(20) Protidampinški sporazum iz leta 1994 ne vsebuje določb glede izogibanja protidampinškim ukrepom, čeprav ločeni ministrski sklep GATT prepoznava izogibanje kot problem in ga je posredoval protidampinškemu odboru GATT v reševanje. Zaradi neuspeha dosedanjih multilateralnih pogajanj in dokler ne bo znan izid navedenega →1 posredovanja problema protidampinškemu odboru Svetovne trgovinske organizacije (WTO) ← je potrebno, da bi zakonodaja Skupnosti vsebovala določbe, ki se bodo ukvarjale s prakso, vključno s sestavljanjem blaga v Skupnosti ali tretji državi, katere glavni cilj je izogibanje protidampinškim ukrepom.

↓ 1225/2009 uv. izjava 20 (prilagojeno)
→1 Popravek UL L 7, 12.1.2010, str. 22

(21) Treba bi bilo pojasniti tudi, katera dejanja sestavljajo izogibanje veljavnim ukrepom. Izogibanja se lahko dogajajo bodisi znotraj ali zunaj ⌦ Unije ⌫. Zato je treba predvideti, da se izvzetja od razširjenih dajatev, →1 ki so jih uvozniki morda dobili, lahko dodelijo tudi izvoznikom, ← kadar se dajatve ⌦ uporabijo ⌫ zaradi izogibanja, ki se je zgodilo zunaj ⌦ Unije ⌫.

↓ 1225/2009 uv. izjava 21

(22) Primerno je dovoliti opustitev protidampinških ukrepov, kjer gre za začasno spremembo v tržnih pogojih, zaradi katere je nadaljnje uvajanje takih ukrepov začasno neprimerno.

↓ 1225/2009 uv. izjava 22 (prilagojeno)

(23) Treba je poskrbeti, da se preiskovani uvoz ⌦ pogojuje ⌫ z registracijo ob uvozu, s čimer se omogoči kasnejšo uporabo ukrepov proti takšnemu uvozu.

↓ 1225/2009 uv. izjava 23

(24) Z namenom zagotoviti primerno izvajanje ukrepov je treba, da države članice spremljajo in poročajo Komisiji o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave ali ukrepov, kakor tudi znesek dajatev, pobranih v skladu s to uredbo.

↓ 1225/2009 uv. izjava 26

(25) Primerno je poskrbeti za obiske zaradi preveritve, ki naj preverjajo informacije, ki so bili posredovane o dampingu in škodi, pri čemer pa so takšni obiski odvisni od ustreznih odgovorov na prejete vprašalnike.

↓ 1225/2009 uv. izjava 27

(26) Bistvenega pomena je poskrbeti za vzorčenje v primerih, kjer je število strank ali transakcij veliko, s čimer se omogoči zaključek preiskav v okviru zastavljenih časovnih rokov.

↓ 1225/2009 uv. izjava 28

(27) Treba je poskrbeti, da v primeru, ko stranke ne sodelujejo zadovoljivo, mogoče uporabiti druge informacije in tako priti do ugotovitev, pri čemer so take informacije lahko za stranke manj ugodne, kakor če bi sodelovale.

↓ 1225/2009 uv. izjava 29

(28) Treba bi bilo urediti ravnanje z zaupnimi informacijami, tako da ne prihaja do razkritja poslovnih skrivnosti.

↓ 1225/2009 uv. izjava 30 (prilagojeno)

(29) Bistvenega pomena je, da se določi primeren način razkritja bistvenih dejstev in premislekov strankam, ki izpolnjujejo pogoje za tako obravnavo, in da se izvede tako razkritje ob ustreznem upoštevanju postopka sprejemanja odločitev v ⌦ Uniji ⌫, v roku, ki omogoča strankam braniti svoje interese.

↓ 1225/2009 uv. izjava 31

(30) Primerno je poskrbeti za upravni sistem, v okviru katerega se lahko predstavijo argumenti o tem, ali so ukrepi v interesu Skupnosti, vključno z interesom potrošnikov, in določiti časovna obdobja v okviru katerih morajo biti take informacije predstavljene, kakor tudi pravice zadevnih strank glede razkritja informacij.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22

(31) Za izvajanje te uredbe so potrebni enotni pogoji za sprejetje začasnih in dokončnih dajatev ter za zaključek preiskave brez ukrepov. Te ukrepe bi morala sprejeti Komisija v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[8].

(32) Za sprejetje začasnih ukrepov bi bilo glede na učinke takih ukrepov in njihovo zaporedno logiko v zvezi s sprejetjem dokončnih ukrepov ustrezno uporabiti

[8] Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

svetovalni postopek. Svetovalni postopek bi bilo treba glede na učinek takih ukrepov uporabiti tudi za sprejetje zavez, uvedbo in neuvedbo pregledov zaradi izteka ukrepov, opustitev ukrepov, podaljšanje opustitve ukrepov ter ponovno uvedbo ukrepov. Kadar bi zamuda pri uvedbi ukrepov povzročila škodo, ki bi jo bilo težko popraviti, mora Komisija imeti možnost sprejeti začasne ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj –

🡻 1225/2009 (prilagojeno)
➔$_1$ Popravek UL L 7, 12.1.2010, str. 22
➔$_2$ 1168/2012 čl. 1.1(a)
➔$_3$ 37/2014 čl. 1 in Priloga .22(1)

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Načela

1. Protidampinška dajatev se lahko ⌦ naloži ⌫ za vsak dampinški izdelek, čigar sprostitev v prosti promet v ⌦ Uniji ⌫ povzroča škodo.

2. Izdelek šteje kot dampinški, če je njegova izvozna cena pri izvozu v ⌦ Unijo ⌫ manjša kot primerljiva cena podobnega izdelka, ki se pojavlja v običajnem poteku trgovanja, uveljavljenim za državo izvoznico.

3. Država izvoznica je običajno država porekla. Vendar je lahko tudi kaka posredniška država, razen v primeru, če se izdelki na primer samo pretovarjajo skozi to državo, ali se zadevni izdelki ne izdelujejo v tej državi, ali pa v tej državi zanje ni primerljive cene.

4. V tej uredbi izraz „podoben izdelek“pomeniizdelek, ki je identičen, se pravi v vseh pogledih enak obravnavanemu izdelku, ali, če takega izdelka ni, kak drug izdelek, ki, čeprav ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki zelo spominjajo na tiste, ki jih ima obravnavani izdelek.

Člen 2

Določitev dampinga

A. NORMALNA VREDNOST

1. Normalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici.

Vendar če izvoznik v državi izvoznici ne izdeluje ali ne prodaja podobnega izdelka, se lahko normalna vrednost ugotovi na osnovi cen drugih prodajalcev ali proizvajalcev.

Cene, ki veljajo med strankami, ki se zdijo povezane ali ki imajo medsebojni kompenzacijski dogovor, ne štejejo kot cene v običajnem poteku trgovanja in jih ni mogoče uporabljati za določanje normalne vrednosti, razen če je določeno, da navedena medsebojna povezava nanje ne vpliva.

Pri določanju, ali sta dve stranki povezani, je treba upoštevati opredelitev povezanih strank, določeno v členu 143 Uredbe Komisije (EGS) št 2454/93[9].

2. Prodaja podobnega izdelka, namenjenega domači potrošnji, se običajno uporablja za določanje normalne vrednosti, če obseg takšne prodaje predstavlja 5 % ali več obsega prodaje obravnavanega izdelka v Skupnosti. Kljub temu se nižji obseg prodaje lahko uporablja, kadar na primer zaračunane cene veljajo kot reprezentativne za obravnavani trg.

3. Če ni, ali pa ni dovolj, prodaje podobnega izdelka v običajnem poteku trgovanja ali če zaradi posebne situacije na trgu taka prodaja ne dovoljuje ustrezne primerjave, se normalna vrednost podobnega izdelka izračuna na osnovi proizvodnih stroškov v državi porekla, h katerim se doda razumen znesek za prodajne, splošne in upravne stroške in za dobiček, ali pa na osnovi izvoznih cen pri običajnem poteku trgovanja v primerno tretjo državo, pod pogojem, da so te cene reprezentativne.

Med drugim se šteje, da v smislu prvega pododstavka obstajajo posebne tržne razmere za zadevni izdelek, kadar so cene umetno nizke, kadar obstajajo pomembni barter posli ali kadar obstajajo ne-trgovinski dogovori o oplemenitenju.

4. Prodaja podobnega izdelka na notranjem trgu države izvoznice ali izvozna prodaja v tretjo državo po cenah, ki so pod proizvodnimi stroški na enoto (stalnimi in spremenljivimi), h katerim se dodajo še zneski za prodajne, splošne in upravne stroške, se lahko obravnava, kot da ne nastopa v običajnem poteku trgovanja zaradi cene in jo je mogoče zanemariti pri določanju normalne vrednosti samo, če se ugotovi, da se taka prodaja izvaja znotraj daljšega časovnega obdobja v znatnih količinah in pri cenah, ki ne zagotavljajo kritja vseh stroškov v razumnem časovnem obdobju.

Če so cene, ki so v času prodaje nižje od stroškov, v obdobju preiskave nad tehtanim povprečjem stroškov, šteje, da take cene zagotavljajo kritje stroškov v okviru razumnega časovnega obdobja.

Daljše časovno obdobje je običajno eno leto, vendar ni v nobenem primeru krajše od šestih mesecev; in šteje se, da se prodaja pod stroški na enoto izvaja v znatnih količinah v teku takega obdobja, če se ugotovi, da je tehtano povprečje prodajne cene nižje od tehtanega povprečja stroškov na enoto, ali da obseg prodaje pri cenah pod stroški na enoto ni manjši kot 20 % prodaje, ki se uporablja pri določanju normalne vrednosti.

5. Stroški se običajno izračunavajo na osnovi evidenc, ki jih hrani stranka v preiskavi, pod pogojem da so te evidence v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli v zadevni državi in da se dokaže, da te evidence razumno odražajo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka.

Če stroški, ki so povezani s proizvodnjo in prodajo izdelka, ki se preiskuje, niso ustrezno izraženi v evidencah zadevne stranke, jih je treba prilagoditi ali določiti na podlagi stroškov drugih proizvajalcev ali izvoznikov v isti državi, kadar pa takšnih informacij ni na voljo oziroma jih ni mogoče uporabiti, pa na kateri koli drugi razumni podlagi, vključno z informacijami iz drugih reprezentativnih trgov.

Upoštevajo se predloženi dokazi o ustrezni razporeditvi stroškov, pod pogojem, da se pokaže, da so se take razporeditve uporabljale tradicionalno. Če ni na voljo primernejše metode, se da prednost razporeditvi stroškov na osnovi prihodka od prodaje. Če že ni upoštevano pri razporeditvi stroškov v okviru tega pododstavka, se stroški primerno prilagodijo za tiste neperiodične stroškovne postavke, ki koristijo bodoči in/ali sedanji proizvodnji.

---

[9] Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, 11.10.1993, str. 1).

Če na stroške v delu obdobja, predvidenega za kritje stroškov, vpliva uporaba novih proizvodnih zmogljivosti, ki zahtevajo znatno dodatno investiranje, in nizke stopnje izkoriščanja zmogljivosti, ki so posledica zagonskih dejavnosti v teku ali le delu obdobja preiskave, štejejo kot povprečni stroški za začetno fazo tisti stroški, ki veljajo v skladu z zgoraj navedenimi razporeditvenimi pravili ob koncu take faze in se vključijo na tej ravni za ustrezno obdobje v tehtanem povprečju stroškov, o katerem govori drugi pododstavek odstavka 4. Dolžina zagonske faze se določi glede na okoliščine zadevnega proizvajalca ali izvoznika, vendar ne presega ustreznega začetnega dela obdobja, predvidenega za pokritje stroškov. Za to prilagoditev za stroške, ki veljajo v teku obdobja preiskave, se upoštevajo le informacije, ki se nanašajo na zagonsko fazo, ki se razteza preko tega obdobja, če so predložene pred obiski zaradi preveritve in najkasneje tri mesece po začetku preiskave.

6. Zneski za prodajne, splošne in upravne stroške in za dobičke temeljijo na dejanskih podatkih, ki se nanašajo na proizvodnjo in prodajo pri običajnem poteku trgovanja podobnega izdelka s strani obravnavanega izvoznika ali proizvajalca. Če teh zneskov ni mogoče določiti na tej osnovi, se lahko zneski določijo na osnovi:

(a) tehtanega povprečja dejanskih zneskov, ugotovljenih za druge izvoznike ali proizvajalce, ki so predmet preiskave glede proizvodnje in prodaje podobnega izdelka na notranjem trgu države porekla;

(b) dejanskih zneskov, ki veljajo za proizvodnjo in prodajo pri običajnem poteku trgovanja za enako splošno kategorijo izdelkov za obravnavanega izvoznika ali proizvajalca na notranjem trgu države porekla;

(c) katere koli druge razumne metode, pod pogojem, da znesek za tako ugotovljeni dobiček ne presega dobička, ki ga običajno dosežejo drugi izvozniki ali proizvajalci izdelkov enake splošne kategorije na notranjem trgu države porekla.

7.(a) V primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva[10] se določi normalna vrednost na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v druge države, vključno ⌦ z Unijo ⌫ , ali, kjer to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v ⌦ Uniji ⌫ za podoben proizvod, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo.

Primerna tretja država s tržnim gospodarstvom se izbere na smiseln način, pri čemer se ustrezno upoštevajo vse zanesljive informacije, ki so dostopne v času izbire. Upoštevajo se tudi roki. Kjer je to primerno, se uporabi tretja država s tržnim gospodarstvom, ki je predmet iste preiskave.

Strani, udeležene v preiskavi, se obvesti kmalu po začetku preiskave za predvideno tretjo državo s tržnim gospodarstvom, pri čemer imajo 10 dni časa za pripombe.

(b) Pri protidampinških preiskavah v zvezi z ➔1 uvozom iz Ljudske republike Kitajske, Vietnama in Kazahstana ter katere koli države, ki nima tržnega gospodarstva ← in je članica WTO na dan začetka preiskave, se normalna vrednost določi v skladu z odstavki 1 do 6, če se na podlagi ustrezno utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev, vključenih v preiskavo, in v skladu z merili in postopki, določenimi v ⌦ točki ⌫ (c), pokaže, da za tega proizvajalca ali proizvajalce prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega proizvoda. Kadar ni tako, se uporabljajo pravila, določena v skladu s ⌦ točko ⌫ (a).

[10] ➔1 Vključno z Albanijo, Armenijo, Azerbajdžanom, Belorusijo, Gruzijo, Kirgizistanom, Moldavijo, Mongolijo, Severno Korejo, Tadžikistanom, Turkmenistanom in Uzbekistanom. ←

(c) Zahtevek pod ⌦ točko ⌫ (b) mora biti vložen pisno in vsebovati zadostne dokaze, da proizvajalec deluje v pogojih tržnega gospodarstva, to je, če:

– se odločitve podjetij glede cen, stroškov in vložkov, vključno npr. s surovinami, stroški tehnologije in dela, obsegom proizvodnje, prodajo in vlaganji sprejemajo kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez večjega vmešavanja države s tem v zvezi, stroški za glavne vložke pa v glavnem odražajo tržne vrednosti,

– imajo podjetja jasno določeno zbirko računovodskih evidenc, ki se pregledujejo neodvisno, v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi in se uporabljajo v vse namene,

– proizvodni stroški in finančna situacija podjetij niso podvrženi bistvenemu izkrivljanju, ki se prenaša še iz predhodnega sistema netržnega gospodarstva, zlasti v zvezi z amortizacijo sredstev, druge vrste odpisov, blagovne menjave in plačila preko kompenzacij dolgov,

– za zadevna podjetja velja stečajno pravo in pravo lastninskih razmerij, ki zagotavlja pravno varnost in stabilnost za delovanje podjetij, in

– se pretvorbe glede menjalnega tečaja izvajajo po tržnem tečaju.

Ocena ali proizvajalec izpolnjuje gornja merila, je sprejeta ➔$_2$ običajno v sedmih mesecih, vendar v nobenem primeru ne pozneje kot v osmih mesecih po sprožitvi preiskave ➔ , ➔$_3$ po tem, ko je dobila industrija Unije ➔ priložnost podati svoje pripombe. Ta ocena ostane v veljavi ves čas preiskave. ➔$_3$ Komisija informacije o analizi zahtevkov, vloženih skladno s ⌦ točko ⌫ (b), državam članicam običajno posreduje v 28 tednih od dneva začetka preiskave. ➔

🡻 1168/2012 čl. 1.1(b) (prilagojeno)

(d) Ko Komisija omeji preiskavo v skladu s členom 17, se odločanje o zahtevkih v skladu s ⌦ točkama ⌫ (b) in (c) tega odstavka omeji na strani, vključene v preiskavo, in na vse proizvajalce, ki imajo individualno obravnavo v skladu s členom 17(3).

🡻 1225/2009 (prilagojeno)

B. IZVOZNA CENA

8. Izvozna cena je cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi iz države izvoznice v ⌦ Unijo ⌫ .

9. V primerih, ko izvozne cene ni ali se zdi, da je izvozna cena nezanesljiva zaradi kake povezave ali kompenzacijskega dogovora med izvoznikom in uvoznikom iz tretje države, se izvozna cena lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.

V teh primerih se naredi prilagoditev za vse stroške, vključno s dajatvami in davki, plačanimi med uvozom in preprodajo, kakor tudi za nastale dobičke, na ta način, da se ugotovi zanesljiva izvozna cena na ravni meja ⌦ Unije ⌫ .

Postavke, za katere se delajo prilagoditve, vsebujejo tiste, ki jih običajno nosi uvoznik, vendar plačuje katera koli stran, bodisi znotraj ali zunaj ⌦ Unije ⌫ , ki se zdi, da je povezana z uvoznikom ali izvoznikom ali ima z njim kompenzacijski dogovor; sem sodijo: običajni prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in drugi tozadevni stroški, carine, protidampinške dajatve in drugi davki, ki se plačujejo v državah uvoznicah zaradi uvoza ali prodaje blaga, in razumna stopnja za prodajne, splošne in upravne stroške in dobiček.

C. PRIMERJAVA

10. Izvede se poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta primerjava se izvede na isti trgovinski ravni in glede na prodajo, opravljeno v kolikor je mogoče istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. Kadar normalna vrednost in izvozna cena, ne temeljita na taki primerljivi osnovi, se v obliki prilagoditev, ustrezno upoštevajo, v vsakem primeru, odvisno od pomena, razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen. Pri izvajanju prilagoditev se bo izogibalo vsem podvajanjem, predvsem glede na popuste, rabate, količine in ravni trgovanja. Če so predpisani pogoji izpolnjeni, so dejavniki, za katere se lahko delajo prilagoditve, naslednji:

(a) *Fizikalne značilnosti*

Izvede se prilagoditev normalne vrednosti zaradi razlik v fizikalnih značilnostih zadevnega izdelka. Znesek prilagoditve ustreza razumni oceni tržne vrednosti razlike.

(b) *Uvozne dajatve in posredni davki*

Izvede se prilagoditev normalne vrednosti za znesek, ki ustreza kakršnim koli uvoznim dajatvam ali posrednim davkom, ki bremenijo podoben izdelek in materiale, ki so vanj fizično vgrajeni, če so namenjeni za potrošnjo v državi izvoznici in ki se ne pobirajo ali se vrnejo za izdelek, ki se izvozi v ⌦ Unijo ⌫ .

(c) *Popusti, rabati in količine*

Izvede se prilagoditev za razlike v popustih in rabatih, tudi tistih, ki se odobrijo zaradi razlik v količinah, če so ustrezno količinsko opredeljeni in so direktno povezani z obravnavano prodajo. Prilagoditev se lahko izvede tudi za preložene popuste in rabate, če temelji zahteva na ustaljeni praksi v prejšnjih obdobjih, vključno s podrejanjem pogojem, potrebnim za popuste in rabate.

(d) *Raven trgovanja*

(i) Prilagoditev zaradi razlik v ravneh trgovanja, vključno s kakršnimi koli razlikami, do katerih lahko pride pri prodajah proizvajalca originalne opreme (OEM – Original Equipment Manufacturer), se opravi, kadar se v zvezi z distribucijsko verigo na obeh trgih pokaže, da je izvozna cena, vključno s konstruirano izvozno ceno, na drugačni stopnji trgovine kot normalna vrednost in je razlika vplivala na primerljivost cen, kar se kaže v doslednih in izrazitih razlikah v funkcijah in cenah prodajalca za različne stopnje trgovine na notranjem trgu izvozne države. Znesek prilagoditve temelji na tržni vrednosti razlike.

(ii) Vendar pa se v okoliščinah, ki niso predvidene v točki (i), kadar obstoječe razlike v ravni trgovanja ni mogoče količinsko opredeliti, ker ni ustreznih stopenj na notranjem trgu izvoznih držav, ali kadar je jasno, da se nekatere

funkcije navezujejo na stopnje trgovine, ki niso stopnje, ki naj bi se uporabile v primerjavi, odobri posebna prilagoditev.

(e) *Prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in drugi tozadevni stroški*

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v neposredno povezanih stroških, ki nastajajo zaradi prenašanja zadevnega izdelka iz poslovnih prostorov izvoznika k neodvisnemu kupcu, pri čemer so taki stroški vsebovani v zaračunanih cenah. Ti stroški vsebujejo: prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in druge tozadevne stroške.

(f) *Pakiranje*

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v neposredno povezanih stroških pakiranja za obravnavani izdelek.

(g) *Kredit*

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v stroških katerega koli kredita, ki se daje za obravnavano prodajo, pod pogojem, da je ta dejavnik upoštevan pri določanju zaračunanih cen.

(h) *Poprodajni* stroški

Izvede se prilagoditev zaradi razlik v neposrednih stroških za zagotavljanje jamstev, garancij, tehnične podpore in servisa, kot je to določeno s pravnimi in/ali prodajnimi pogodbami.

(i) *Provizije*

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v provizijah, ki se plačujejo v zvezi z obravnavano prodajo.

Izraz „provizije“ se razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec izdelka ali podobnega izdelka, če so funkcije takšnega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

(j) *Pretvorba* valut

Če primerjava cen zahteva pretvorbo valut, se ta pretvorba izvede z uporabo menjalnega tečaja na dan prodaje, vendar pa se v primeru, če je z zadevnim izvozom direktno povezana prodaja tuje valute na terminskih trgih, uporabi menjalni tečaj iz terminske prodaje. Običajno je datum prodaje kar datum računa, vendar se lahko uporabi datum pogodbe, nabavnega naloga ali potrditve naročila, če so s temi datumi bistveni pogoji prodaje bolj ustrezno opredeljeni. Nihanja v menjalnih tečajih se zanemarijo in izvoznikom je dano 60 dni, da se prilagodijo pomembnejšim premikom menjalnih tečajev med obdobjem preiskave.

(k) *Drugi* dejavniki

Prilagoditev je možna tudi za razlike v drugih dejavnikih, ki niso določeni v ⌦ točkah ⌫ od (a) do (j), če se pokaže, da ti dejavniki vplivajo na primerljivost cen, kakor se zahteva v skladu s tem odstavkom, in predvsem, da stranke dosledno plačujejo različne cene na notranjem trgu zaradi razlike v takšnih dejavnikih.

D. STOPNJA DAMPINGA

11. Ob upoštevanju zadevnih določb, ki urejajo pošteno primerjavo, se obstoj stopenj dampinga v teku obdobja preiskave običajno ugotavlja na osnovi primerjave tehtanega

povprečja normalne vrednosti s tehtanim povprečjem cen vseh izvoznih transakcij pri izvozu v ⌦ Unijo ⌫ ali pa s primerjavo posameznih normalnih vrednosti in posameznih izvoznih cen pri izvozu ⌦ v Unijo ⌫ od transakcije do transakcije. Vendar pa se normalna vrednost, ugotovljena na osnovi tehtanega povprečja, lahko primerja s cenami vseh posameznih izvoznih transakcij v ⌦ Unijo ⌫ , če obstaja vzorec izvoznih cen, ki se znatno razlikuje od kupca do kupca, po regijah ali časovnih obdobjih, in če metode, navedene v prvem stavku tega odstavka, ne bi pokazale celotnega obsega dampinga, ki se izvaja. Ta odstavek ne izključuje uporabe vzorčenja v skladu s členom 17.

12. Stopnja dampinga je znesek, za katerega normalna vrednost presega izvozno ceno. Kjer se stopnje dampinga spreminjajo, se lahko določi tehtano povprečje stopnje dampinga.

Člen 3

Določanje škode

1. V zvezi s to uredbo pomeni izraz „škoda“, če ni drugače določeno, znatno škodo, povzročeno industriji ⌦ Unije ⌫ , grožnjo znatne škode industriji ⌦ Unije ⌫ ali znatno zaviranje izgradnje te industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje:

(a) obsega dampinškega uvoza in učinka dampinškega uvoza na cene na trgu ⌦ Unije ⌫ za podobne izdelke ⌦ in ⌫

(b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo ⌦ Unije ⌫.

3. V zvezi z obsegom dampinškega uvoza se ugotavlja, ali je prišlo do pomembnega povečanja dampinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo in potrošnjo v ⌦ Uniji ⌫ . V zvezi z učinkom dampinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi dampinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije ⌦ Unije ⌫ , oziroma, ali tak uvoz kako drugače v pomembni meri pritiska na cene ali v pomembni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj, ni oz. niso odločujoči.

4. Če je uvoz izdelka iz več držav istočasno predmet protidampinških preiskav, se učinki takšnega uvoza ocenjujejo kumulativno samo, če se ugotovi, da:

(a) je stopnja dampinga, ugotovljena za uvoz iz vsake od teh držav, večja kot *de minimis*, kot ga opredeljuje člen 9(3), in da obseg uvoza iz vsake od teh držav ni zanemarljiv; in

(b) kumulativna ocena učinkov uvoza ustreza konkurenčnim pogojem med uvoženimi izdelki in konkurenčnimi pogoji med uvoženimi izdelki na eni strani in podobnimi izdelki ⌦ Unije ⌫ na drugi strani.

5. Preiskava učinka dampinškega uvoza na zadevno industrijo ⌦ Unije ⌫ vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je kaka industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dampinga ali subvencioniranja v preteklosti, nadalje velikost dejanske stopnje dampinga, dejanski in potencialni padec prodaje, dobičke, obseg proizvodnje, tržni delež, produktivnost, donosnost investicij, stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti, dejavnike, ki vplivajo na cene v ⌦ Uniji ⌫ , dejanske in potencialne negativne učinke na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. Ta seznam ni izčrpen, niti ni eden ali več teh dejavnikov skupaj odločujočih.

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dampinški uvoz povzroča škodo v smislu te uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni v skladu s odstavkom 3, odgovorni za učinek na industrijo ⌦ Unije ⌫ , kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.

7. Razen dampinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji ⌦ Unije ⌫ , s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dampinškemu uvozu v skladu s odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo obseg in uvozne cene, ki se ne prodaja po dampinških cenah, zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah, konkurenco med proizvajalci tretjih držav in ⌦ Uniji ⌫ in njihove trgovinske omejitvene prakse, razvoj tehnologije in izvozno sposobnost ter produktivnost industrije ⌦ Unije ⌫ .

8. Učinek dampinškega uvoza se ocenjuje glede na proizvodnjo industrije ⌦ Unije ⌫ podobnega izdelka, kadar podatki, ki so na voljo, omogočajo ločeno ugotavljanje te proizvodnje na osnovi takih kriterijev, kot je proizvodni proces, prodaja proizvajalcev in njihovi dobički. Če tako ločeno ugotavljanje te proizvodnje ni mogoče, se učinki dampinškega uvoza ugotavljajo s preiskavo proizvodnje najbližje skupine ali palete izdelkov, ki vsebuje podoben izdelek, za katerega je mogoče dobiti potrebne informacije.

9. Določitev grožnje znatne škode temelji na dejstvih in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti. Sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi damping povzročil škodo, mora biti jasno predvidena in neposredno grozeča.

Pri odločanju glede obstoja grožnje znatne škode se upoštevajo takšni dejavniki, kot so:

(a) znatno povečana stopnja dampinškega uvoza na trgu ⌦ Unije ⌫, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza;

(b) dovolj prosto dostopnih zmogljivosti izvoznika ali neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dampinškega izvoza v ⌦ Unijo ⌫, pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo dodaten izvoz;

(c) ali uvoz vstopa po cenah, ki bi v znatni meri pritiskale na cene ali preprečile povečanja cen, do katerih bi sicer prišlo, verjetno pa tudi povečale povpraševanje po nadaljnjem uvozu;

(d) zaloge izdelkov v preiskavi.

Nobeden od zgoraj naštetih dejavnikov sam po sebi ni odločujoč, toda vsi obravnavani dejavniki skupaj morajo voditi do sklepa, da je nadaljnji dampinški izvoz neizbežen in da bo nastopila znatna škoda, če se ne izvedejo zaščitni ukrepi.

Člen 4

Opredelitev industrije ⌦ Unije ⌫

1. Za namene te uredbe se izraz „industrija ⌦ Unije ⌫“ nanaša na vse proizvajalce podobnih izdelkov v ⌦ Uniji ⌫ ali na tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež, kot ga določa člen 5(4), celotne proizvodnje teh izdelkov v Skupnosti, razen:

(a) če so proizvajalci povezani z izvozniki ali uvozniki ali pa so sami uvozniki domnevno dampinških izdelkov, se lahko izraz „industrija ⌦ Unije ⌫ “ razlaga, kot da se nanaša na preostale proizvajalce;

(b) v izjemnih okoliščinah se lahko ozemlje ⌦ Unije ⌫ za zadevno proizvodnjo razdeli na dva ali več konkurenčnih trgov in proizvajalci znotraj vsakega takega trga se štejejo za ločeno industrijo, če:

(i) proizvajalci znotraj takega trga prodajo vso ali skoraj vso svojo proizvodnjo zadevnega izdelka na ta trg, in

(ii) povpraševanja na tem trgu ne oskrbujejo, v upoštevanja vredni meri, proizvajalci zadevnega izdelka, ki se nahajajo kje drugje v ⌦ Uniji ⌫.

V takih okoliščinah je mogoče ugotoviti škodo celo, če večji del skupne industrije ⌦ Unije ⌫ ni oškodovan, pod pogojem, da obstaja koncentracija dampinškega uvoza na tak izoliran trg, in pod dodatnim pogojem, da povzroča dampinški uvoz škodo vsem ali skoraj vsem proizvajalcem na takem trgu.

2. Za namene odstavka 1 se šteje, da so proizvajalci povezani z izvozniki ali uvozniki samo v primeru, če:

(a) eden od njih neposredno ali posredno nadzira drugega; ali

(b) oba neposredno ali posredno nadzira tretja oseba; ali

(c) vsi skupaj posredno ali neposredno nadzirajo tretjo osebo, pod pogojem, da obstajajo razlogi za domnevo ali sum, da je učinek te povezave tak, da se zaradi nje zadevni proizvajalec obnaša drugače kot se obnašajo nepovezani proizvajalci.

Za namene tega odstavka bo štelo, da eden nadzira drugega, kadar je prvi pravno ali operativno v položaju, da izvaja omejitve nad drugim ali ga usmerja.

3. Kjer se industrija ⌦ Unije ⌫ razlaga v smislu proizvajalcev v določeni regiji, se izvoznikom da priložnost, da za zadevno regijo ponudijo zaveze v smislu člena 8. V takih primerih se bo pri ocenjevanju interesa ⌦ Unije ⌫ glede ukrepov še posebej upošteva interes regije. Če se ustrezna zaveza ne ponudi takoj ali pa se uporabijo situacije, določene v členu 8(9) in (10), se lahko uvede začasna ali dokončna dajatev za ⌦ Unijo ⌫ kot celoto. V takih primerih se lahko dajatve, če je to izvedljivo, omejijo na določene proizvajalce ali izvoznike.

4. Za navedeni člen se uporabljajo določbe člena 3(8).

Člen 5

Začetek postopkov

1. Razen če gre za primer, ki ga predvideva odstavek 6, se začne preiskava za določitev obstoja, stopnje in učinka kakršnega koli domnevnega dampinga na pisno pritožbo katere koli

v imenu industrije ⌦ Unije ⌫ delujoče fizične ali pravne osebe ali katerega koli združenja, ki ni pravna oseba, ki deluje v imenu industrije Skupnosti.

Pritožba se lahko predloži Komisiji ali državi članici, ki jo posreduje Komisiji. Komisija pošlje državam članicam izvod vsake pritožbe, ki jo prejme. Štelo bo, da je pritožba vložena prvi delovni dan po tem, ko jo Komisija prejme s priporočeno pošto, ali po tem, ko Komisija izda potrdilo o prejemu.

Če ni nobene pritožbe, država članica pa poseduje dovolj dokazov o dampingu in o posledični škodi za industrijo ⌦ Unije ⌫ , nemudoma posreduje te dokaze Komisiji.

2. Pritožba iz odstavka 1 mora vsebovati dokaze o dampingu, škodi in vzročni zvezi med domnevno dampinškim uvozom in domnevno škodo. Pritožba mora vsebovati vse, pritožniku pod razumnimi pogoji dostopne informacije o naslednjem:

(a) identiteta pritožnika in opis obsega in vrednosti proizvodnje pritožnikovega podobnega izdelka v ⌦ Uniji ⌫. Kjer se pisna prošnja vlaga v imenu industrije ⌦ Unije ⌫ , pritožba konkretno navede industrijo, v imenu katere je vložena pritožba, tako da navede seznam vseh znanih proizvajalcev podobnega izdelka v ⌦ Uniji ⌫ (ali združenj proizvajalcev podobnega izdelka v ⌦ Uniji ⌫), in, kolikor je to mogoče, opis obsega in vrednosti proizvodnje podobnega izdelka v ⌦ Uniji ⌫, ki jo je pripisati tem proizvajalcem;

(b) popoln opis domnevno dampinškega izdelka, imena zadevne države ali držav porekla ali izvoza, identiteto vsakega znanega izvoznika ali tujega proizvajalca in seznam znanih oseb, ki uvažajo zadevni izdelek;

(c) cene, po katerih se zadevni izdelek prodaja, kadar je namenjen potrošnji na notranjih trgih države ali držav porekla ali izvoza (ali, kjer je to primerno, cene, po katerih se izdelek prodaja iz države ali držav porekla ali izvoza tretji državi ali državam, ali pa informacije o računsko določeni vrednosti izdelka) in podatek o izvoznih cenah ali, kjer je to primerno, o cenah, po katerih se izdelek prvič preproda neodvisnemu kupcu v ⌦ Uniji ⌫;

(d) spremembe v obsegu domnevno dampinškega uvoza, učinku tega uvoza na cene podobnega izdelka na trgu ⌦ Unije ⌫ in posledičnem učinku tega uvoza na industrijo ⌦ Unije ⌫ , kot se ta odraža v ustreznih dejavnikih in indeksih, ki kažejo stanje industrije ⌦ Unije ⌫ , kakršni so našteti v členu 3(3) in (5).

3. Komisija, kolikor je to le mogoče, razišče točnost in primernost v pritožbi dostavljenih dokazov, da ugotovi, ali obstaja dovolj dokazov, da lahko opraviči začetek preiskave.

4. Preiskava po odstavku 1 se ne začne, če se na osnovi ustrezne preiskave o stopnji podpore oz. nasprotovanja pritožbi, izražene s strani proizvajalcev podobnega izdelka v ⌦ Uniji ⌫, ne ugotovi, da je pritožbo dejansko vložila industrija ⌦ Unije ⌫ oz. je bila pritožba vložena v njenem imenu. Šteje se, da je pritožbo vložila industrija ⌦ Unije ⌫ oz. da je bila prošnja vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci v ⌦ Uniji ⌫, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije ⌦ Unije ⌫, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje pritožbi. Vendar pa se preiskava ne začne, če je delež proizvodnje tistih proizvajalcev ⌦ Unije ⌫, ki izrecno podpirajo pritožbo, manjši kot 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka s strani industrije ⌦ Unije ⌫.

5. Razen če je bila sprejeta odločitev, da se začne preiskava, se pristojni organi izognejo vsakršnemu objavljanju pritožbe, ki zahteva začetek preiskave. Vendar pa se, po prejemu

ustrezno dokumentirane pritožbe in še pred postopkom v zvezi z začetkom preiskave, uradno obvesti vlado zadevne države izvoznice.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(2) (prilagojeno)

6. Če se ⌦ Komisija ⌫ v posebnih okoliščinah odloči za uvedbo preiskave, ne da bi bila s strani ali v imenu industrije Unije prejeta pisna pritožba z namenom uvedbe takšne preiskave, se to stori na podlagi zadostnih dokazov o dampingu, škodi in vzročni zvezi, kot je opredeljeno v odstavku 2, ki upravičujejo takšno uvedbo. Ko Komisija ugotovi, da je takšna preiskava potrebna, državam članicam posreduje informacije.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)

7. Dokazi tako o dampingu kakor tudi o škodi se pri odločanju o tem, ali naj se začne preiskava ali ne, proučujejo sočasno. Pritožba se zavrne, kjer ni dovolj dokazov bodisi o dampingu ali o škodi, ki bi opravičevali začetek postopka. Postopki se ne začnejo proti državam, katerih uvoz predstavlja tržni delež, ki je manjši od 1 %, razen če take države skupaj predstavljajo 3 % ali več potrošnje ⌦ Unije ⌫ .

8. Pritožba se lahko pred začetkom umakne; v tem primeru se bo štelo, da ni bila vložena.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(2)

9. Kadar je očitno, da obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek postopka, ga Komisija začne v 45 dneh od datuma vložitve pritožbe in objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*. Kadar so predloženi dokazi nezadostni, je pritožnik o tem obveščen v 45 dneh od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji. Komisija informacije o analizi pritožbe državam članicam običajno posreduje v 21 dneh od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)
→1 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(3)

10. Obvestilo o začetku postopka naznani začetek preiskave, navede izdelek in vpletene države, poda povzetek prejetih informacij in zahteva, da se vse pomembne informacije sporočijo Komisiji.

V njem se navede roke, v katerih se lahko zainteresirane stranke javijo, predstavijo svoja stališča v pisni obliki in posredujejo informacije, če naj se taka stališča in informacije tekom preiskave upoštevajo. Prav tako se navede rok, znotraj katerega lahko zainteresirane stranke zaprosijo pri Komisiji za zaslišanje v skladu s členom 6(5).

11. Komisija obvesti izvoznike, uvoznike in predstavniška združenja uvoznikov ali izvoznikov, za katere je znano, da jih to zadeva, kakor tudi predstavnike države izvoznice in pritožnike, o začetku postopka in ob primernem upoštevanju zaščite zaupnih informacij, dostavi popolno besedilo pisne pritožbe, ki jo je prejela v skladu z odstavkom 1, znanim izvoznikom in pristojnim organom države izvoznice, na zahtevo pa jih da na razpolago tudi drugim vpletenim zainteresiranim strankam. Če je število vpletenih izvoznikov zelo veliko, se lahko namesto tega popolno besedilo pisne pritožbe posreduje samo pristojnim organom države izvoznice ali ustreznemu trgovinskemu združenju.

12. Protidampinška preiskava ne sme ovirati postopkov carinjenja.

Člen 6

Preiskava

1. Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami prične preiskavo na ravni ⌦ Unije ⌫. Ta preiskava pokriva tako damping kakor tudi škodo ⌦ in ⌫ oba pojava se preiskujeta sočasno.

Da bi prišli do reprezentativnih ugotovitev, se določi obdobje preiskave, ki v primeru dampinga običajno pokriva obdobje najmanj šest mesecev neposredno pred začetkom postopka.

Informacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, se običajno ne upoštevajo.

2. Stranke, ki prejmejo vprašalnike, ki se uporabljajo v protidampinški preiskavi, dobijo za odgovor na razpolago vsaj 30 dni časa. Časovni rok za izvoznike se prične šteti z dnem prejema vprašalnika, za tega pa se šteje, da je bil prejet en teden po dnevu, ko je bil poslan izvozniku ali posredovan ustreznemu diplomatskemu predstavniku države izvoznice. Dovoliti je mogoče podaljšanje navedenega 30-dnevnega obdobja, pri čemer se ustrezno upošteva časovne roke preiskave, pod pogojem, da stranka za tako podaljšanje prikaže ustrezne razloge v smislu svojih konkretnih okoliščin.

3. Komisija lahko zahteva od držav članic, da priskrbijo informacije, države članice pa storijo vse potrebno, da takim zahtevam ugodijo.

Komisiji pošljejo informacije, ki jih ta zahteva, skupaj z rezultati vseh pregledov, preverjanj ali preiskav, ki so bile izvedene.

Če so te informacije splošnega pomena ali če je njihovo posredovanje zahtevala kaka država članica, jih Komisija posreduje naprej državam članicam pod pogojem, da te informacije niso zaupne; če pa so informacije zaupne, posreduje njihov povzetek, ki ni zaupne narave.

4. Komisija lahko zahteva od držav članic, da izvedejo vse potrebne preglede in preverjanja, predvsem med uvozniki, trgovci in proizvajalci ⌦ Unije ⌫, in da izvedejo preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da zadevna podjetja dajo svoje soglasje in da je bila vlada zadevne države uradno obveščena in ni vložila nobenega ugovora.

Države članice ukrenejo vse potrebno, da ugodijo takim zahtevam Komisije.

Uradniki Komisije bodo pooblaščeni, če Komisija ali kaka država članica tako zahteva, da pomagajo uradnikom držav članic pri izvajanju njihovih nalog.

5. Zainteresirane stranke, ki so se javile v skladu s členom 5(10), bodo zaslišane, če so v roku, ki ga predpisuje obvestilo, objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, vložile pisni zahtevek za zaslišanje, v katerem dokažejo, da so zainteresirane stranke, na katere bodo rezultati postopka verjetno vplivali, in da obstajajo posebni razlogi, zaradi katerih bi morale biti zaslišane.

6. Na zahtevo bodo dane uvoznikom, izvoznikom, predstavnikom vlade države izvoznice in pritožnikom, ki so se javili v skladu s členom 5(10), priložnosti, da se sestanejo s tistimi strankami, ki imajo nasprotne interese, tako da se lahko predstavijo nasprotna stališča in argumenti, ki jih izpodbijajo.

Ponujanje takih priložnosti mora upoštevati potrebo po ohranjanju zaupnosti in koristi strank.

Nobena stranka ni prisiljena prisostvovati takemu srečanju in neudeležba ne škoduje primeru te stranke.

Ustne informacije, ki se dajejo v zvezi z določbami tega odstavka, se upoštevajo, če so kasneje potrjene še v pisni obliki.

7. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja, uporabniki in organizacije potrošnikov, ki so se javili v skladu s členom 5(10), kakor tudi predstavniki države izvoznice, lahko na pisno zahtevo pregledajo vse v preiskavi uporabljene informacije, ki jih je katera koli stranka dala na razpolago za preiskavo, za razliko od internih dokumentov, ki jih pripravijo pristojni organi ⌦ Unije ⌫ ali njenih držav članic in ki so pomembni za predstavitev njihovih primerov in niso zaupni v smislu člena 19 in da so uporabljeni v preiskavi.

Takšne stranke se lahko odzovejo na te informacije in njihove pripombe se upoštevajo, če so dovolj utemeljene.

8. Razen v okoliščinah, o katerih govori člen 18, se v kar največji možni meri preverja natančnost informacij, ki jih dostavijo zainteresirane stranke in na katerih temeljijo ugotovitve.

9. Pri postopkih, ki se začnejo v skladu s členom 5(9), se preiskava, če je le mogoče, zaključi v roku enega leta. Vsekakor pa se ta preiskava v vseh primerih zaključi v 15 mesecih po njenem začetku z ugotovitvami, ki jih v primeru vloženih zavez v skladu z členom 8, v primeru dokončnih ukrepov pa člen 9.

Člen 7

Začasni ukrepi

1. ⌦ Začasne dajatve se lahko uvedejo, če: ⌫

(a) se postopek ⌦ začne ⌫ v skladu s členom 5;

(b) je bilo o tem objavljeno obvestilo, in so zainteresirane stranke dobile ➔$_1$ ustrezno priložnost ←, da predložijo svoje informacije in dajo pripombe v skladu s členom 5(10);

(c) je prišlo do začasne pozitivne ugotovitve, da gre za damping in posledično škodo za industrijo ⌦ Unije ⌫; in

(d) interes ⌦ Unije ⌫ kliče po intervenciji, da se prepreči taka škoda.

Začasne dajatve se uvedejo ne prej kot 60 dni po začetku postopkov, vendar ne kasneje kot devet mesecev po začetku postopkov.

2. Znesek začasne protidampinške dajatve ne sme presegati začasno določene stopnje dampinga, vendar bi moral biti manjši od navedene stopnje, če bi že taka manjša dajatev bila zadostna, da odstrani škodo, ki jo ima industrija ⌦ Unije ⌫.

3. Začasne dajatve se zavarujejo z jamstvom in sprostitev zadevnih izdelkov v prosti promet ⌦ Unije ⌫ je pogojena z zagotovitvijo takega jamstva.

🡻 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(3)

4. Komisija sprejme začasne ukrepe v skladu s postopkom iz člena 15(4).

🡻 1225/2009

5. Če kaka država članica zahteva takojšnje posredovanje Komisije in če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, Komisija najkasneje v petih delovnih dneh po prejemu zahtevka, odloči ali naj se uvede začasna protidampinška dajatev.

6. Začasne dajatve se lahko uvedejo za šest mesecev, pri čemer se lahko to obdobje podaljša še za nadaljnje tri mesece, lahko pa se uvedejo za devet mesecev. Vendar pa se lahko začasne dajatve podaljšajo ali uvedejo za devetmesečno obdobje samo v primeru, če tako zahtevajo izvozniki, ki predstavljajo pomemben delež vpletene trgovine, ali če ne ugovarjajo po tem, ko jih Komisija o tem uradno obvesti.

Člen 8

Zaveze

🡻 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(4)

1. Komisija lahko pod pogojem, da je iz začasne pozitivne ugotovitve razviden obstoj dampinga in škode, v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) sprejme zadovoljive ponudbe prostovoljnih zavez izvoznika, da bo popravil svoje cene ali prenehal izvažati po dampinških cenah, če ugotovi, da je škodljivi učinek dampinga s tem odpravljen.

Začasne dajatve, ki jih je uvedla Komisija v skladu s členom 7(1), oziroma dokončne dajatve, uvedene v skladu s členom 9(4), se v takšnem primeru in dokler veljajo takšne zaveze, ne uporabljajo za ustrezni uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvajajo podjetja iz sklepa Komisije o sprejetju zavez, kot je bil naknadno spremenjen.

Zvišanja cen v skladu s takšnimi zavezami niso večja, kot je potrebno za odpravo stopnje dampinga, hkrati pa bi morala biti nižja od stopnje dampinga, če bi zadostovala za odpravo škode industriji Unije.

🡻 1225/2009

2. Zaveze lahko predlaga Komisija, vendar noben izvoznik ni prisiljen dati take zaveze. Dejstvo, da izvozniki ne ponudijo takih zavez ali ne sprejmejo vabil, da bi tako naredili, ne sme na noben način vplivati na obravnavo primera.

Vendar pa se lahko ugotovi, da se bo grožnja škode bolj verjetno uresničila, če se dampinški uvoz nadaljuje. Zaveze se ne zahtevajo ali sprejemajo od izvoznikov, razen če ni prišlo do začasne pozitivne ugotovitve, da gre dejansko za damping in škodo.

Razen v izjemnih okoliščinah se morajo zaveze ponuditi najkasneje ob koncu obdobja, v teku katerega se v skladu s členom 20(5) lahko vlagajo stališča.

3. Zaveze se ne sprejmejo, če se šteje, da bi bilo njihovo sprejemanje nepraktično, kot na primer, kjer je število dejanskih ali potencialnih izvoznikov preveliko, ali zaradi drugih razlogov, vključno zaradi razlogov splošne politike. Zadevnemu izvozniku se lahko sporočijo razlogi, zaradi katerih je bilo predlagano, da se zavrne njegova ponudba, da ponudi zavezo, in se mu lahko da priložnost, da poda na to pripombe. Razlogi za zavrnitev se razložijo v dokončnem sklepu.

4. Od strank, ki ponujajo zavezo, se zahteva, da dostavijo verzijo take zaveze, ki ni zaupne narave, tako da jo bo mogoče dati na razpolago v preiskavi zainteresiranim strankam.

🡻 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(4)

5. Kadar se zaveze sprejmejo, se preiskava zaključi. Komisija preiskavo zaključi v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3).

↓ 1225/2009

6. Če se zaveze sprejmejo, se preiskava o dampingu in škodi običajno zaključi. V takem primeru, če se izda negativna ugotovitev glede dampinga ali škode, zaveza avtomatično zapade, razen v primerih, kjer je taka ugotovitev v veliki meri posledica obstoja zaveze. V takih primerih se lahko zahteva, da se zaveza za določeno smiselno obdobje zadrži.

V primeru, če pride do pozitivne ugotovitve, da damping in škoda dejansko obstajata, zaveza ostane v veljavi v skladu s svojimi pogoji in določbami te uredbe.

7. Komisija zahteva od vsakega izvoznika, od katerega je prejela zavezo, da dostavi občasno informacije, ki se nanašajo na izpolnjevanje take zaveze, in da dovoli preverjanje zadevnih informacij. Neizpolnjevanje takih zahtev se tolmači kot kršenje zaveze.

8. Če so bile zaveze prejete od določenih izvoznikov v teku preiskave, se za namene člena 11 šteje, da te zaveze veljajo od datuma, ko se preiskava za ustrezno državo izvoznico zaključi.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(4)

9. Če katera koli stranka krši ali umakne zavezo ali če Komisija prekliče sprejetje zaveze, se sprejetje zaveze prekliče bodisi s sklepom Komisije bodisi z uredbo Komisije in se avtomatično uporablja začasna dajatev, ki jo Komisija uvede v skladu s členom 7, ali dokončna dajatev, uvedena v skladu s členom 9(4), če je imel zadevni izvoznik možnost predložiti pripombe, razen če izvoznik zavezo umakne. Ko se Komisija odloči umakniti zavezo, državam članicam posreduje informacije.

↓ 1225/2009

Katera koli stran ali država članica lahko posreduje *prima facie* dokaze, iz katerih je razvidna kršitev zaveze. Naknadno ugotavljanje, ali je bila zaveza res kršena, se običajno zaključi v šestih mesecih, nikakor pa ne kasneje kot v devetih mesecih po ustrezno utemeljeni zahtevi.

Komisija pri nadzoru nad izvajanjem zavez lahko zahteva pomoč pristojnih organov držav članic.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(4)

10. Začasna dajatev se lahko uvede v skladu s členom 7 na podlagi najboljših razpoložljivih informacij, kadar obstaja razlog za domnevo, da se zaveza krši, ali ob kršitvi ali umiku zaveze, če preiskava, ki je privedla do zaveze, še ni zaključena.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)

Člen 9

Zaključek brez ukrepov; uvedba dokončnih dajatev

1. Kjer se pritožba umakne, se lahko postopek zaključi, razen če tak zaključek ne bi bil v interesu ⊠ Unije ⊠.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(5)

2. Kadar zaščitni ukrepi niso potrebni, se preiskava ali postopek ustavi. Komisija zaključi preiskavo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3).

↓ 1225/2009

3. Za postopek, ki se začne v skladu s členom 5(9), običajno velja, da je škoda zanemarljiva, če je zadevni uvoz manjši kot obseg, opisan v členu 5(7). Isti postopek se takoj zaključi, kjer se ugotovi, da je stopnja dampinga, izražena kot odstotek izvozne cene, manjša kot 2 %, pod pogojem, da se zaključi samo preiskava, kjer je stopnja manjša kot 2 % za individualne izvoznike, da pa ti sami ostanejo predmet postopka in morebitne ponovne preiskave pri kakršnem koli kasnejšem pregledu, ki se za zadevno državo izvaja v skladu s členom 11.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(5)

4. Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj dampinga in s tem povzročene škode ter interes Unije zahteva intervencijo v skladu s členom 21, Komisija uvede dokončno protidampinško dajatev v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3). Kadar veljajo začasne dajatve, Komisija začne ta postopek najpozneje en mesec pred iztekom veljavnosti takih dajatev.

Znesek protidampinške dajatve ne presega ugotovljene stopnje dampinga, moral pa bi biti manjši od te stopnje, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije.

↓ 765/2012 čl. 1

5. Protidampinška dajatev se v ustreznih zneskih uvede v vsakem primeru in brez razlikovanja za vse uvoze izdelka iz vseh virov, za katere se ugotovi, da so pod ceno in povzročajo škodo, razen za uvoze iz tistih virov, iz katerih so bila podjetja izvzeta pod pogoji te uredbe.

Uredba, ki uvaja protidampinške ukrepe, določi dajatev za posameznega dobavitelja, če to ni izvedljivo, pa za zadevno državo dobaviteljico. Proizvajalci, ki so pravno ločeni od drugih proizvajalcev ali so pravno ločeni od države, se lahko vseeno štejejo kot enoten subjekt za namen določitve dajatve. Za uporabo tega pododstavka je treba upoštevati dejavnike, kot so obstoj strukturnih ali podjetniških povezav med državo in izvozniki ali med izvozniki, nadzor ali dejanski vpliv države glede oblikovanja cen in proizvodnje ali gospodarska struktura države dobaviteljice.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)
→1 1168/2012 čl. 1.2
→2 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(6)
→3 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(7)

6. →1 Ko Komisija omeji preiskavo v skladu s členom 17, nobena protidampinška dajatev na uvoz od izvoznikov ali proizvajalcev, ki so se javili v skladu s členom 17, vendar niso bili vključeni v preiskavo, ne presega tehtanega povprečja stopnje dampinga, ki je bilo ugotovljeno za strani v vzorcu, ne glede na to, ali je normalna vrednost za te strani izračunana na podlagi člena 2(1) do (6) ali ⌦ točke ⌫ (a) člena 2(7). ←

Za namene tega odstavka Komisija zanemari vse ničelne in *de minimis* stopnje in stopnje, ki se ugotovijo v okoliščinah, navedenih v členu 18.

Individualne dajatve se uporabijo pri uvozu od katerega koli izvoznika ali proizvajalca, za katerega velja individualna obravnava, kot jo določa člen 17.

Člen 10

Retroaktivnost

1. Začasni ukrepi in dokončne protidampinške dajatve se uporabijo samo za izdelke, ki vstopajo v prosti promet od trenutka, ko prične veljati ⌦ ukrep ⌫ , sprejet v skladu s členi 7(1) ali 9(4), kar je odvisno od konkretnega primera, pri čemer veljajo izjeme, določene v tej uredbi.

➔2 2. Kadar se uporablja začasna dajatev, dokončno ugotovljena dejstva pa kažejo na obstoj dampinga in škode, Komisija ne glede na to, ali se bo uvedla dokončna protidampinška dajatev, določi, kakšen delež začasne dajatve naj se dokončno pobere. ← V ta namen beseda „škoda“ ne vsebuje znatne ⌦ zamude ⌫ pri izgradnji industrije ⌦ Unije ⌫ , niti grožnje materialne škode, razen, kjer se ugotovi, da bi se navedeno v odsotnosti začasnih ukrepov razvilo v znatno škodo. V vseh ostalih primerih, tudi, ko gre za omenjeno grožnjo ali ⌦ zamudo ⌫ , se vsi začasni zneski sprostijo, dokončne dajatve pa se lahko uvedejo samo od datuma, ko se dokončno ugotovi omenjena grožnja ali znatna ⌦ zamuda ⌫.

3. Če je dokončna protidampinška dajatev višja kot začasna dajatev, se razlika ne pobere. Če je dokončna dajatev nižja kot začasna dajatev, se dajatev ponovno izračuna. Kjer je končna ugotovitev negativna, se začasna dajatev ne potrdi.

4. Dokončne protidampinške dajatve se lahko zaračuna za izdelke, ki so vstopili za potrošnjo ne več kot 90 dni pred dnevom začetka uporabe začasnih ukrepov, vendar ne pred začetkom preiskave, pod pogojem, da:

(a) je bil ta uvoz registriran v skladu s členom 14(5);

(b) je Komisija dala prizadetim uvoznikom priložnost, da dajo svoja pojasnila;

(c) ⌦ je bilo ⌫ v zvezi z zadevnim izdelkom opaziti damping preko daljšega obdobja ali pa se je uvoznik zavedal ali pa bi se bil moral zavedati dampinga, kar zadeva obseg dampinga in domnevno ali ugotovljeno škodo; in

(d) poleg ravni uvoza, ki je povzročal škodo v teku obdobja preiskave, obstaja nadaljnja znatna rast uvoza, ki bo zaradi svoje časovne opredeljenosti in obsega in drugih okoliščin verjetno resno ogrozil popravljalni učinek dokončne protidampinške dajatve, ki se bo uporabila.

5. V primerih kršitve ali umika zaveze se lahko obračunajo dokončne dajatve za blago, ki vstopa v prosti promet ne več kot 90 dni pred uporabo začasnih ukrepov, pod pogojem, da je bil ta uvoz registriran v skladu s členom 14(5), in da se nobeno tako retroaktivno ocenjevanje ne bo nanašalo na uvoz, ki je vstopil pred kršitvijo ali umikom zaveze.

Člen 11

Trajanje, pregledi in vračila

1. Protidampinški ukrep ostane v veljavi samo tako dolgo in samo v takem obsegu, kot je treba, da se prepreči damping, ki povzroča škodo.

2. Dokončni protidampinški ukrep preneha veljati pet let po svoji uvedbi ali pet let od datuma zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako damping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno, da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dampinga in škode. Tak pregled zaradi izteka ukrepa se začne na pobudo Komisije ali pa na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci ⌦ Unije ⌫ ali pa se vloži v njihovem imenu, in ukrep ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat takega pregleda.

Pregled ob izteku ukrepa se začne, če zahtevek zanj vsebuje dovolj dokazov, da bi konec ukrepov verjetno imel za posledico nadaljevanje ali ponovno pojavljanje dampinga ali škode. Na tako verjetnost lahko na primer kažejo dokazi o nadaljevanju dampinga in škode ali dokazi, da je odstranitev škode deloma ali v celoti posledica obstoja ukrepov ali dokazi, da so okoliščine, v katerih se nahajajo izvozniki, ali pa okoliščine na trgu take, da kažejo na verjetnost nadaljevanja škodljivega dampinga.

Pri izvajanju preiskav, po tem odstavku, se izvoznikom, uvoznikom, predstavnikom države izvoznice in proizvajalcem ⌦ Unije ⌫ da možnost, da podrobneje razložijo, spodbijajo ali komentirajo zadeve, opisane v zahtevku po pregledu, in sklepi se sprejmejo ob primernem upoštevanju vseh relevantnih in ustrezno dokumentiranih dokazov, predloženih v zvezi z vprašanjem, ali je verjetno oziroma ni verjetno, da bi konec ukrepov povzročil nadaljevanje ali ponovno pojavljanje dampinga in škode.

Obvestilo o bližajočem se koncu ukrepov se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ob primernem času v zadnjem letu obdobja uporabe ukrepov, kot je opredeljeno v tem odstavku. Po tem imajo proizvajalci ⌦ Unije ⌫ najkasneje tri mesece pred koncem petletnega obdobja pravico vložiti zahtevek za pregled v skladu z drugim pododstavkom. Prav tako se objavi obvestilo, ki naznani dejansko prenehanje ukrepov v skladu s tem odstavkom.

3. Potrebo po nadaljevanju izvajanja ukrepov je mogoče pregledati, kjer je to upravičeno, na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali pa, pod pogojem, da je minilo smiselno dolgo časovno obdobje vsaj enega leta od uvedbe dokončnega ukrepa, na zahtevo katerega koli izvoznika ali uvoznika ali proizvajalcev ⌦ Unije ⌫, če ta zahteva vsebuje dovolj dokazov, ki utemeljujejo potrebo po takšnem vmesnem pregledu.

Vmesni pregled se začne, če zahteva vsebuje dovolj dokazov, da nadaljnje izvajanje ukrepa ni več potrebno za preprečevanje dampinga in/ali da bi se škoda verjetno ne nadaljevala oz. se ne bi spet pojavljala, če se ukrep odstrani ali spremeni, ali pa, da obstoječi ukrep ni ali pa ni več zadosten, da prepreči damping, ki povzroča škodo.

Pri izvajanju preiskave, o kateri govori ta odstavek, Komisija med drugim oceni, ali so se okoliščine glede dampinga in škode bistveno spremenile, ali če obstoječi ukrepi dosegajo želene rezultate pri odstranjevanju škode, ki je bila prej ugotovljena v zvezi s členom 3. V tem pogledu se pri končnem odločanju upoštevajo vsi relevantni in ustrezno dokumentirani dokazi.

4. Pregled se izvede tudi v namene določanja individualnih stopenj dampinga za nove izvoznike v obravnavani državi izvoznici, ki niso izvažali izdelka v času obdobja preiskave, na osnovi katerega so bili ukrepi določeni.

Pregled se začne, če lahko novi izvoznik ali proizvajalec pokaže, da ni povezan z nobenim od izvoznikov ali proizvajalcev v državi izvoznici, ki so predmet protidampinških ukrepov za ta izdelek, in da je dejansko izvažal v ⌦ Unijo ⌫ po obdobju preiskave, ali pa, če lahko dokaže, da je prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da izvozi znatno količino v ⌦ Unijo ⌫.

➔3 Pregled za novega izvoznika se začne in se pospešeno izvaja po tem, ko so imeli proizvajalci Unije možnost predložiti pripombe. ← Z uredbo Komisije, ki začenja pregled, se

prekliče obstoječa veljavna dajatev za novega zadevnega izvoznika, tako da se spremeni uredba, ki je to obstoječo dajatev uvedla, hkrati pa podredi uvoz registraciji v skladu s členom 14(5) z namenom, da zagotovi, da se lahko v primeru, če bi pregled ugotovil v zvezi s tem izvoznikom pojav dampinga, protidampinške dajatve obračunajo tudi za nazaj do dne začetka pregleda.

Določbe tega odstavka se ne uporabljajo, kjer so bile dajatve uvedene v skladu s členom 9(6).

5. Ustrezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav razen tistih, ki se nanašajo na roke, se uporabljajo za vsak pregled, ki se opravlja v skladu z odstavki 2, 3 in 4.

Pregledi, ki se opravljajo v skladu z odstavkoma 2 in 3, se izvedejo čim hitreje in se običajno zaključijo v 12 mesecih od datuma začetka pregleda. V vsakem primeru pa se pregledi v skladu z odstavkoma 2 in 3 zaključijo v 15 mesecih od začetka.

Pregledi v skladu z odstavkom 4 se v vseh primerih zaključijo v devetih mesecih od datuma začetka.

Če se pregled, ki se izvaja v skladu z odstavkom 2, začne med tem, ko v istem postopku poteka že pregled v skladu z odstavkom 3, se pregled v skladu z odstavkom 3 zaključi istočasno, kot pregled v skladu z odstavkom 2.

Če preiskava ni zaključena v rokih, navedenih v ⌦ drugem, tretjem in četrtem ⌫ pododstavku, potem ukrepi:

– prenehajo veljati v primeru preiskav v skladu z odstavkom 2,

– prenehajo veljati v primeru preiskav, ki se vzporedno opravljajo v skladu z odstavkoma 2 in 3, bodisi kadar se je začela preiskava v skladu z odstavkom 2 med tem, ko je v istem postopku potekal že pregled v skladu z odstavkom 3, ali kadar sta se taka pregleda začela istočasno, ali

– ostanejo nespremenjeni v primeru preiskav v skladu z odstavkoma 3 in 4.

Obvestilo o dejanskem prenehanju veljavnosti ali ohranitvi ukrepov v skladu s tem odstavkom se nato objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(7)

6. Komisija začne preglede v skladu s tem členom. Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) odloči, ali bo začela preglede v skladu z odstavkom 2 tega člena ali ne. Poleg tega državam članicam zagotovi informacije, ko posamezni gospodarski subjekt ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek pregleda v skladu z odstavkoma 3 in 4 tega člena, ter ko Komisija dokončno preuči ta zahtevek ali sama ugotovi, da je treba preučiti potrebo po nadaljnjem uvajanju ukrepov.

Kadar je to upravičeno s pregledi, se ukrepi v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3) prekličejo ali ohranijo v skladu z odstavkom 2 tega člena oziroma prekličejo, ohranijo ali spremenijo v skladu z odstavkoma 3 in 4 tega člena.

Kadar se ukrepi prekličejo za posamezne izvoznike, ne pa za državo kot celoto, za take izvoznike še vedno velja postopek in se jih lahko avtomatično ponovno pregleda pri vsakem naslednjem pregledu, ki se izvaja za navedeno državo v skladu s tem členom.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)

7. Kjer pregled ukrepov v skladu z odstavkom 3 poteka ob koncu obdobja uporabe ukrepov, kot je to opredeljeno v odstavku 2, tak pregled obravnava tudi okoliščine, določene v odstavku 2.

8. Ne glede na odstavek 2 lahko uvoznik zaprosi za vračilo pobranih dajatev, kjer se pokaže, da je bila stopnja dampinga, na osnovi katere so bile dajatve plačane, odstranjena ali pa zmanjšana na raven, ki je nižja kot raven veljavne dajatve.

Ko zahteva vračilo protidampinških dajatev, mora uvoznik Komisiji predložiti prošnjo. Prošnja se posreduje preko države članice z ozemlja, na katerem so bili izdelki sproščeni v prosti promet, v šestih mesecih od datuma, ko so pristojni organi na ustrezen način določile znesek dokončnih dajatev, ki naj se zaračunajo, ali od datuma, ko je bila dokončno sprejeta odločitev, da se poberejo zneski zavarovanja dani v obliki začasne dajatve. Države članice nemudoma posredujejo prošnjo Komisiji.

Prošnja za vračilo denarja velja kot ustrezno podprta z dokazi, če vsebuje natančne informacije o znesku protidampinških dajatev, katerega vračilo se zahteva, in vso carinsko dokumentacijo, ki se nanaša na izračun in plačilo tega zneska. Vsebovati mora tudi dokaz za reprezentativno obdobje, ki bo kazal normalne vrednosti in izvozne cene pri izvozu v ⌦ Unijo ⌫ za izvoznika ali proizvajalca, za katerega dajatev velja. V primerih, kjer uvoznik ni povezan z zadevnim izvoznikom ali proizvajalcem in take informacije niso takoj dostopne, ali pa, kjer izvoznik ali proizvajalec noče dati uvozniku teh informacij, mora prošnja vsebovati izjavo izvoznika ali proizvajalca, da je bila stopnja dampinga zmanjšana ali odstranjena, kot je to določeno v tem členu, in da bodo ustrezni podporni dokazi o tem dostavljeni Komisiji. Če izvoznik ali proizvajalec takih dokazov ne pošlje v razumnem roku, bo prošnja zavrnjena.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(7)

Komisija odloči, ali in v kolikšni meri naj ugodi prošnji, lahko pa tudi kadar koli odloči, da začne vmesni pregled, nato pa se informacije in ugotovitve iz takega pregleda, ki se izvaja v skladu z določbami, ki veljajo za take preglede, uporabijo za odločitev, ali in v kolikšni meri je vračilo denarja upravičeno. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko dokončno preuči prošnjo.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)
➔1 Popravek, UL L 7, 12.1.2010, str. 22

Vračilo dajatev se običajno izvede v 12 mesecih, v nobenem primeru pa ne kasneje kot v 18 mesecih po datumu, ko je uvoznik izdelka, ki je predmet protidampinških dajatev, vložil prošnjo za vračilo, podprto z ustreznimi dokazi.

Odobrena denarna vračila običajno izplačajo države članice v 90 dneh po odločitvi Komisije.

9. Pri vseh preiskavah, povezanih z ustreznim pregledom ali vračilom denarja, ki se izvajajo v skladu s tem členom, Komisija, pod pogojem, da se okoliščine ne spremenijo, uporabi isto metodologijo kakor pri preiskavi, na osnovi katere je bila dajatev določena, ob ustreznem upoštevanju člena 2, še posebej odstavka 11 in 12, ter člena 17.

10. Pri vsaki preiskavi, ki se izvaja v skladu s tem členom, Komisija pregleda zanesljivost izvoznih cen v skladu z členom 2. Vendar pa, kjer se odloči računsko določiti izvozno ceno v skladu s členom 2(9), jo izračuna brez odštevanja zneskov plačanih protidampinških dajatev, če se dostavijo prepričljivi dokazi, da se dajatev ustrezno odraža v cenah pri nadaljnji prodaji in v vseh nadaljnjih prodajnih cenah v ⌦ Unijo ⌫.

Člen 12

➔1 Absorpcija ←

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(8)

1. Kadar industrija Unije ali katera koli druga zainteresirana stran predloži, običajno v dveh letih od začetka veljavnosti ukrepov, zadostne dokaze, da so se izvozne cene po obdobju prvotne preiskave in pred ali po uvedbi ukrepov znižale ali da ni bilo gibanja ali zadostnega gibanja cen pri nadaljnji prodaji ali vseh nadaljnjih prodajnih cen uvoženega izdelka v Uniji, lahko Komisija ponovno začne preiskavo, da se preveri, ali ima ukrep učinek na zgoraj navedene cene. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko zainteresirana stran predloži dovolj informacij, ki upravičujejo ponovni začetek preiskave, in ko jih Komisija dokončno preuči.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)
➔1 Popravek, UL L 7, 12.1.2010, str. 22

Preiskava se lahko ponovno opravi pod pogoji, ⌦ navedenimi v prvem pododstavku ⌫, na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice.

2. ➔1 V teku ponovne preiskave, o kateri govori ta člen, morajo dobiti izvozniki, uvozniki in proizvajalci ⌦ Unije ⌫ možnost, da pojasnijo situacijo glede cen pri nadaljnji prodaji in vseh nadaljnjih prodajnih cen. Če se ugotovi, da bi bil ukrep moral voditi do gibanj teh cen, potem se z namenom odstraniti škodo, ki je bila predhodno ugotovljena v skladu s členom 3, izvozne cene ponovno ocenijo v skladu s členom 2 in se stopnje dampinga ponovno izračuna, tako da se upoštevajo na novo ocenjene izvozne cene. Kadar se šteje, da so izpolnjeni pogoji iz člena 12(1) zaradi padca izvoznih cen, ki se je zgodil po prvotnem obdobju preiskave in pred uvedbo ukrepov ali po njej, se lahko ponovno izračunajo stopnje dampinga zaradi upoštevanja takih nižjih izvoznih cen. ←

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(8)

3. Kadar se pri ponovni preiskavi v skladu s tem členom pokaže povečan damping, lahko Komisija glede na nove ugotovitve o izvoznih cenah spremeni veljavne ukrepe v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3). Znesek protidampinške dajatve, uvedene na podlagi tega člena, ne presega dvakratnega zneska prvotno uvedene dajatve.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)

4. Ustrezne določbe členov 5 in 6 se uporabljajo za katero koli ponovno preiskavo, izvedeno na podlagi tega člena, pri tem pa se ta ponovna preiskava opravi kar najhitreje in se običajno zaključi v šestih mesecih od dne začetka ponovne preiskave. Vsekakor se take ponovne preiskave v vsakem primeru zaključijo v devetih mesecih od začetka ponovne preiskave.

Kadar se ponovna preiskava ne zaključi v rokih, navedenih v prvem pododstavku, ostanejo ukrepi nespremenjeni. Obvestilo o ohranitvi ukrepov na podlagi tega odstavka se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

5. Domnevne spremembe normalne vrednosti se v okviru tega člena upoštevajo samo v primeru, če so dane Komisiji na razpolago vse informacije o popravljenih normalnih vrednostih, ustrezno utemeljene z dokazi, in sicer v časovnih rokih, določenih v obvestilu o začetku preiskave. Če preiskava vključuje ponovno preiskavo normalnih vrednosti, se lahko uvoz podredi registraciji v skladu s členom 14(5), dokler ni znan rezultat ponovne preiskave.

Člen 13

Izogibanje

1. Proti dampinške dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov, bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih, iz tretjih držav; ali na uvoz rahlo spremenjenih podobnih izdelkov iz države, za katero veljajo ukrepi; ali njihovih delov, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

Proti dampinške dajatve, ki ne presegajo preostalih proti dampinških dajatev, uvedenih v skladu s členom 9(5), se lahko razširijo na uvoz iz družb, ki uporabljajo individualne dajatve v državah, za katere veljajo ukrepi, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

Izogibanje se opredeli kot sprememba v trgovinskih vzorcih med tretjimi državami in ⌦ Unijo ⌫ ali med posameznimi družbami v državi, kjer veljajo ukrepi, in ⌦ Unijo ⌫, do katere pride zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni zadostnega vzroka ali ni gospodarsko upravičena, z izjemo uvedbe dajatve, ter kadar obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da se popravljalni učinki dajatve spodkopavajo s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, ter kadar obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, predhodno ugotovljenimi za podoben izdelek, če je potrebno v skladu z določbami člena 2.

Praksa, postopek ali dejavnost iz prvega pododstavka vključuje, med drugim:

(a) rahlo spremembo zadevnega izdelka, da se vključi v carinske oznake, ki običajno niso predmet ukrepov, pod pogojem, da sprememba ne povzroči spremembe njegovih bistvenih značilnosti;

(b) pošiljko izdelka, za katerega veljajo ukrepi, preko tretjih držav;

(c) reorganizacijo lastnih prodajnih vzorcev in poti izvoznikov in proizvajalcev v državi, za katero veljajo ukrepi, da bi morebiti izvažali njihove izdelke v ⌦ Unijo ⌫ preko proizvajalcev, ki uporabljajo individualne stopnje dajatev, ki so nižje od stopenj, ki se uporabljajo za izdelke proizvajalcev;

(d) v okoliščinah, prikazanih v odstavku 2, sestavljanje delov s postopkom sestavljanja v ⌦ Uniji ⌫ ali tretji državi.

2. Za določeno aktivnost sestavljanja v ⌦ Uniji ⌫ ali tretji državi se šteje, da se izogiba veljavnim ukrepom, če:

(a) se je aktivnost pričela ali znatno okrepila po tem, ali pa neposredno pred tem, ko se je začela protidampinška preiskava, zadevni deli pa prihajajo iz države, ki je predmet teh ukrepov; in

(b) vrednost delov predstavlja 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka, vendar pa se v nobenem primeru ne šteje, da gre za izogibanje, če je dodana vrednost, za katero se poveča vrednost delov, vnesenih tekom aktivnosti sestavljanja ali končne izdelave, večja od 25 % proizvodnih stroškov; in

(c) so popravljalni učinki dajatev oslabljeni v smislu cen in/ali količin sestavljenega podobnega izdelka in obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, ki so bile prehodno ugotovljene za podobne ali sorodne izdelke.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(9) (prilagojeno)

3. Preiskave se začnejo v skladu s tem členom na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane strani na podlagi zadostnih dokazov o dejavnikih iz odstavka 1. Začnejo se na podlagi uredbe Komisije, ki lahko da carinskim organom tudi navodila, da uvoz ⌦ pogojujejo z ⌫ registracijo v skladu s členom 14(5) ali da zahtevajo jamstva. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko zainteresirana stran ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek preiskave, ter ko Komisija dokončno preuči ta zahtevek ali sama ugotovi, da je treba začeti preiskavo.

Preiskave izvaja Komisija. Pomagajo ji lahko carinski organi, preiskava pa se zaključi v devetih mesecih.

Kadar dokončno preverjena dejstva upravičujejo razširitev ukrepov, to stori Komisija v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3). Razširitev začne veljati z datumom, na katerega je bila uvedena registracija na podlagi člena 14(5) ali na katerega so bila zahtevana jamstva. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetkom in vodenjem preiskav se uporabljajo v skladu s tem členom.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)

4. Za uvoz podjetij, katerim so odobrena izvzetja, registracija na podlagi člena 14(5) ali ukrepi ne veljajo.

Zahtevki za izvzetja, ki so jim priložena ustrezna dokazila, se predložijo v rokih, določenih v uredbi Komisije, ki začenja preiskavo.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo izven Skupnosti, se izvzetja lahko odobrijo proizvajalcem zadevnega izdelka, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, in za katere se ugotovi, da niso vpleteni v izogibanje, kakor je opredeljeno v odstavkih 1 in 2 tega člena.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo v ⌦ Uniji ⌫, se izvzetja lahko odobrijo uvoznikom, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(9)

Te izjeme se odobrijo s sklepom Komisije in veljajo v obdobju in pod pogoji, določenimi v navedenem sklepu. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko dokonča svojo analizo.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)

Če so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 11(4), se izvzetja lahko odobrijo po zaključku preiskave, ki vodi k razširitvi ukrepov.

Pod pogojem, da je preteklo najmanj eno leto od razširitve ukrepov in v primeru občutnega števila strank, ki zahtevajo ali bi potencialno zahtevale izjemo, se Komisija lahko odloči, da sproži pregled razširitve ukrepov. Vsak takšen pregled se izvaja v skladu z določbami člena 11(5), kakor se uporabljajo za preglede na podlagi člena 11(3).

5. Nič v tem členu ne ovira običajne uporabe veljavnih določb, ki se nanašajo na carinske dajatve.

Člen 14

Splošne določbe

1. Začasne ali dokončne protidampinške dajatve uvede uredba, pobirajo pa jih države članice v obliki, po določeni stopnji in v skladu z drugimi kriteriji, določenimi v uredbi, ki uvaja takšne dajatve. Take dajatve se tudi pobirajo neodvisno od carin, davkov in drugih dajatev, ki se običajno plačujejo pri uvozu.

Noben izdelek ne sme biti hkrati predmet protidampinških in izravnalnih dajatev, če sta obe vrsti dajatev namenjeni reševanju ene in iste situacije, ki izhaja iz dampinga ali iz izvoznega subvencioniranja.

2. Uredbe, ki uvajajo začasne ali dokončne protidampinške dajatve, in uredbe ali sklepi, s katerimi se sprejemajo zaveze ali zaključujejo preiskave ali postopki, se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Take uredbe ali sklepi vsebujejo ob ustreznem upoštevanju zaupnosti informacij imena izvoznikov, če je to mogoče, ali vpletenih držav, opis izdelka in povzetek bistvenih dejstev in premislekov, povezanih z odločitvami o dampingu in škodi. V vsakem primeru se izvod uredbe ali sklepa pošlje znanim zainteresiranim strankam. Določbe tega odstavka se uporabljajo smiselno za preglede.

3. Posebne določbe, še posebej v zvezi s skupno opredelitvijo pojma porekla, kot so vsebovane v Uredbi Sveta (EGS) št. 2913/92[11], se lahko sprejmejo v skladu s to uredbo.

🡻 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(10)

4. V interesu Unije se lahko ukrepi, uvedeni na podlagi te uredbe, s sklepom Komisije v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) za devet mesecev začasno opustijo. Opustitev lahko Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) podaljša za največ eno leto.

Ukrepe je mogoče začasno opustiti le, če se razmere na trgu začasno spremenijo v tolikšni meri, da je malo verjetno, da bi se škoda zaradi opustitve nadaljevala, ter če je imela industrija Unije možnost dati pripombe in so bile te pripombe upoštevane. Ukrepe je mogoče v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) kadar koli ponovno uvesti, če razlogi za opustitev ne veljajo več.

🡻 1225/2009 (prilagojeno)
➔$_1$ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(10)

➔$_1$ 5. Komisija lahko po tem, ko je pravočasno obvestila države članice, carinskim organom naroči, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za registracijo uvoza, tako da se ukrepi nato lahko

[11] Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, 19.10.1992, str. 1).

uporabljajo za navedeni uvoz od datuma take registracije. ← Uvoz se lahko pogojuje z registracijo na osnovi zahteve industrije ⌦ Unije ⌫ , ki vsebuje zadostne dokaze, ki upravičujejo takšno ukrepanje. Registriranje uvede uredba, ki navede namen te aktivnosti in, če je to primerno, ocenjen znesek možnih bodočih obveznosti. Uvoz ne sme biti predmet registracije več kot devet mesecev.

6. Države članice Komisiji poročajo vsak mesec o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave in ukrepov in o znesku dajatev, ki so bile pobrane v skladu s to uredbo.

7. Brez poseganja v odstavek 6 lahko Komisija za posamezni primer zaprosi države članice, da ji posredujejo podatke, ki so potrebni za učinkovito spremljanje uporabe ukrepov. S tem v zvezi se uporabljajo določbe člena 6(3) in (4). Za vse podatke, ki jih predložijo države članice na podlagi tega člena, veljajo določbe člena 19(6).

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(11)

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 4 navedene uredbe.

5. Pri uporabi pisnega postopka v skladu s členom 3(5) Uredbe (EU) št. 182/2011 za sprejetje dokončnih ukrepov v skladu z odstavkom 3 tega člena ali odločitev o uvedbi ali neuvedbi pregledov zaradi izteka ukrepov v skladu s členom 11(6) te uredbe se takšen postopek zaključi brez rezultata, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva večina članov odbora, kot je opredeljeno v členu 5(1) Uredbe (EU) št. 182/2011. Pri uporabi pisnega postopka v drugih primerih, ko je v odboru potekala razprava o osnutku ukrepa, se takšen postopek zaključi brez rezultata, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva navadna večina članov odbora. Pri uporabi pisnega postopka v drugih primerih, ko odbor ni razpravljal o osnutku ukrepa, se takšen postopek zaključi brez rezultata, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva vsaj četrtina članov odbora.

6. Odbor lahko razpravlja o katerem koli vprašanju v zvezi z uporabo te uredbe, ki ga zastavi Komisija, ali na zahtevo države članice. Države članice lahko v odboru ali neposredno pri Komisiji zahtevajo informacije in izmenjajo stališča.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)

Člen 16

Obiski zaradi preveritve

1. Komisija, če se ji zdi primerno, izvede obiske, da preveri evidence uvoznikov, izvoznikov, trgovcev, zastopnikov, proizvajalcev, trgovinskih združenj in organizacij in preveri informacije, ki so ji bile dostavljene glede dampinga in škode. Če ni ustreznega in pravočasnega odgovora, lahko obisk zaradi preveritve odpade.

2. Komisija lahko po potrebi izvede preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da od ustreznih podjetij dobi soglasje, da nadalje uradno obvesti predstavnike vlade v zadevni državi in da slednja preiskavi ne ugovarja. Takoj ko dobi soglasje zadevnih podjetij, Komisija uradno obvesti pristojne organe države izvoznice o imenih in naslovih podjetij, ki jih bo obiskala, in o dogovorjenih datumih obiskov.

3. Zadevna podjetja se obvesti o naravi informacij, ki se bodo preverjale med obiski zaradi preveritve, in o vseh nadaljnjih informacijah, ki jih je treba zagotoviti v teku takih obiskov, čeprav to ne izključuje možnosti, da se tekom preverjanja pojavijo zahteve po zagotovitvi nadaljnjih podrobnosti glede dobljenih informacij.

4. Pri preiskavah, ki se izvajajo na podlagi odstavkov 1, 2, in 3, Komisiji pomagajo uradniki tistih držav članic, ki to zahtevajo.

Člen 17

Vzorčenje

1. V primerih, ko gre za veliko število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelkov ali transakcij, se lahko preiskava omeji na smiselno število strank, izdelkov ali transakcij, tako da uporabi vzorce, ki so statistično utemeljeni na osnovi informacij, ki so dostopne ob času izbora, ali pa se preiskava lahko omeji na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki ga je mogoče dovolj dobro preiskati v času, ki je na razpolago.

2. Končni izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij v zvezi s temi določili vzorčenja izvede Komisija, vendar je dana prednost izbiranju vzorca ob hkratnem posvetovanju z zadevnimi strankami oz. njihovem soglašanju, pod pogojem, da se te stranke javijo in dostavijo dovolj informacij v treh tednih po začetku preiskave, tako da se lahko izbere reprezentativen vzorec.

3. V primerih, kjer je bila preiskava v skladu s tem členom omejena, se vseeno izračuna individualna stopnja dampinga za vsakega izvoznika ali proizvajalca, ki v začetku ni bil izbran, ki predloži potrebne informacije v okviru časovnih rokov, ki jih določa ta uredba, razen v primerih, ko je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi posamezne preiskave predstavljale preveliko obremenitev in bi onemogočile, da se preiskava v primernem času zaključi.

4. Kjer je odločeno, da se bodo jemali vzorci, obstaja pa določeno pomanjkanje sodelovanja med nekaterimi ali vsemi izbranimi strankami, ki bo verjetno znatno vplivalo na izid preiskave, se lahko izbere nov vzorec.

Vendar pa, če še naprej obstaja znatna stopnja pomanjkanja sodelovanja in ni dovolj časa za izbiro novega vzorca, veljajo relevantne določbe člena 18.

Člen 18

Nesodelovanje

1. V primerih, ko katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne dobavi potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, ali pa močno ovira preiskavo, se lahko začasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne ali negativne, naredijo na osnovi dostopnih dejstev.

Če se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stranka dostavila napačne ali zavajajoče informacije, se te informacije ne upoštevajo in se lahko uporabijo dostopna dejstva.

Zainteresirane stranke je treba opozoriti na posledice nesodelovanja.

2. Če se odgovor ne posreduje v računalniški obliki, se to ne šteje kot nesodelovanje, pod pogojem, da zainteresirana stranka dokaže, da bi ji posredovanje odgovora v zahtevani obliki povzročilo nerazumno dodatno obremenitev ali nerazumne dodatne stroške.

3. Če informacije, ki jih predloži kaka zainteresirana stranka, niso idealne v vseh pogledih, jih vseeno ne bi bilo treba zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso takšne, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih.

4. Če se dokazi ali informacije ne sprejmejo, mora biti stranka, ki jih pošilja takoj obveščena o razlogih za to in ji mora biti dana priložnost, da dostavi nadaljnje razlage v določenem časovnem roku. Če se razlage ocenijo kot nezadovoljive, se razlogi za zavrnitev takih dokazov ali informacij razkrijejo in navedejo v objavljenih ugotovitvah.

5. Če ugotovitve, vključno s tistimi o normalni vrednosti, temeljijo na določbah odstavka 1, vključno z informacijami, dostavljenimi v pritožbi, se, kjer je to izvedljivo, in ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave, preverijo na osnovi drugih neodvisnih virov, ki so morda na razpolago, kakršni so npr. objavljeni ceniki, uradne uvozne statistike in carinski podatki ali informacije, dostavljene od drugih zainteresiranih strank tekom preiskave.

Takšne informacije lahko vključujejo ustrezne podatke, ki se nanašajo na svetovni trg ali druge reprezentativne trge, kjer je primerno.

6. Če zainteresirana stranka ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, tako da se pomembne informacije zaradi tega zadržujejo, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala.

Člen 19

Zaupnost

1. Vse informacije, ki so po svoji naravi zaupne (npr., ker bi njihovo razkritje dalo znatno konkurenčno prednost konkurentu ali bi močno škodovalo osebi, ki je te informacije dostavila, ali pa osebi, od katere je te informacije prejela) ali ki jih stranke, udeležene v preiskavi, dostavijo na zaupni osnovi, jih pristojni organi obravnavajo kot take, če se predloži ustrezen razlog za to.

2. Od zainteresiranih strank, ki dostavljajo zaupne informacije, se zahteva, da ⌦ priskrbijo ⌫ za te informacije povzetke, ki niso zaupni. Ti povzetki morajo biti dovolj podrobni, da dovoljujejo smiselno razumevanje vsebine informacij, predloženih v zaupni obliki. V izjemnih okoliščinah lahko te stranke navedejo, da te informacije ne predstavljajo dovolj dobrega povzetka. V takih izjemnih okoliščinah je treba dostaviti izjavo o razlogih, zakaj ustreznega povzetka ni mogoče pripraviti.

3. Če se oceni, da zahteva po zaupnosti ni utemeljena, in če dobavitelj informacij bodisi noče dati informacij na razpolago ali pa odobriti njihovega razkritja v splošni obliki ali v obliki povzetka, se lahko take informacije zanemarijo, razen če je mogoče na osnovi primernega vira dokazati, da so informacije pravilne. Zahteve po zaupnosti se ne zavračajo samovoljno.

4. Ta člen ne onemogoča, da pristojni organi ⌦ Unije ⌫ razkrijejo splošne informacije, še posebej razloge, na katerih temeljijo odločitve, sprejete v skladu s to uredbo, ali razkritje dokazov, ki so jih pristojni organi ⌦ Unije ⌫ uporabljali, v takšni meri, kot je potrebno za obrazložitev teh razlogov v sodnih postopkih. Tako razkritje mora upoštevati upravičene interese vpletenih strank, da se njihove poslovne skrivnosti ne razkrijejo.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(12)

5. Komisija in države članice, vključno z njihovimi uradniki, ne razkrijejo nobene informacije, ki so jo prejeli na podlagi te uredbe in za katero je oseba, ki jo je predložila, zahtevala zaupno obravnavo, razen če ta oseba tega izrecno ne dovoli. Izmenjave informacij med Komisijo in državami članicami ali kakršni koli notranji dokumenti, ki jih pripravijo organi Unije ali držav članic, se ne razkrijejo, razen če je v tej uredbi to izrecno določeno.

↓ 1225/2009

6. Informacije, prejete v skladu s to uredbo, se uporabljajo samo za namen, za katerega so bile zahtevane.

Ta določba ne izključuje uporabe informacij, prejetih v okviru ene preiskave, za namene sprožitve drugih preiskav v okviru istega postopka v zvezi z zadevnim izdelkom.

Člen 20

Razkritje

1. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na osnovi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahteve po takem razkritju se vložijo v pisni obliki takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa sledi v pisni obliki v najkrajšem možnem času.

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.

3. Zahteve za končno razkritje, opisane v odstavku 2, se naslovijo v pisni obliki na Komisijo, ki jih mora prejeti v primerih, kjer je bila uvedena začasna dajatev, najkasneje en mesec po objavi uvedbe te dajatve. Kjer začasna dajatev ni bila uporabljena, se strankam da priložnost, da zahtevajo končno razkritje v časovnih rokih, ki jih določi Komisija.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(13)

4. Dokončno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij in običajno ne pozneje kot en mesec pred začetkom postopkov iz člena 9. Kadar Komisija ob tem času še ne more razkriti določenih dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo pozneje v najkrajšem možnem času.

To razkritje ne posega v nobeno poznejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija, toda če ta odločitev temelji na morebitnih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če so prejete v roku, ki ga za vsak primer posebej določi Komisija in ki znaša vsaj deset dni, pri čemer se upošteva nujnost zadeve. Določi se lahko krajše obdobje, kadar je treba podati dodatno dokončno razkritje.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)

Člen 21

Interes ⌦ Unije ⌫

1. Odločitev o tem, ali interes ⌦ Unije ⌫ zahteva posredovanje, temelji na ocenitvi vseh različnih interesov, vzetih kot celota, vključno z interesi domače industrije in uporabnikov ali potrošnikov. Odločitev v smislu tega člena se sprejme samo, če so pred tem vse stranke dobile priložnost, da povedo svoja stališča v skladu z odstavkom 2. Pri taki preiskavi je posvečena posebna pozornost potrebi po odpravi učinkov škodljivega dampinga, ki izkrivlja trgovino in vzpostavitvi učinkovite konkurence. Ukrepi, ki so določeni na osnovi ugotovljenega dampinga in škode, se morda ne uporabijo, če pristojni organi na osnovi predloženih informacij lahko jasno ugotovijo, da uporaba takih ukrepov ni v interesu ⌦ Unije ⌫ .

2. Da bi zagotovili trdno osnovo, na temelju katere lahko pristojni organi upoštevajo vsa mnenja in informacije pri odločanju o tem, ali je uvedba ukrepov v interesu ⌦ Unije ⌫ , se lahko pritožniki, uvozniki in njihova predstavniška združenja ter predstavniške organizacije uporabnikov in potrošnikov v okviru rokov, določenih v obvestilu o začetku protidampinške preiskave, javijo in dostavijo ustrezne informacije Komisiji. Te informacije ali njihovi ustrezni povzetki se lahko dajo na razpolago drugim vpletenim strankam, navedenim v tem členu, ki imajo pravico odzvati se na te informacije.

3. Stranke, ki so delovale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo zaslišanje. Tem zahtevam se ugodi, če so vložene v rokih, določenih v odstavku 2, in če navedejo razloge, zaradi katerih bi interesu ⌦ Unije ⌫ koristilo, če bi te stranke bile zaslišane.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(14) (prilagojeno)

4. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko predložijo pripombe glede uporabe vseh začasnih dajatev. Te pripombe morajo prispeti v 25 dneh od dneva začetka uporabe takih ukrepov, če naj se upoštevajo; te pripombe ali njihovi ustrezni povzetki se dajo na voljo drugim strankam, ki imajo pravico odgovoriti nanje.

5. Komisija preuči pravilno predložene informacije in ugotovi, koliko so reprezentativne, rezultate take analize pa skupaj z mnenjem o njihovi ustreznosti pošlje odboru kot del osnutka ukrepa, predloženega v skladu s členom 9. Komisija bi morala stališča, izražena v odboru, upoštevati v okviru pogojev, določenih v Uredbi (EU) št. 182/2011.

6. Stranke, ki so ravnale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo, da se jim dajo na razpolago dejstva in premisleki, na osnovi katerih se verjetno sprejmejo dokončne odločitve. Take informacije se dajo na voljo, kolikor je to mogoče, vendar brez poseganja v kakršno koli poznejšo odločitev Komisije.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)

7. Informacije se upoštevajo samo v primeru, če so podprte z dejanskimi dokazi, ki utemeljujejo njihovo veljavnost.

Člen 22

Končne določbe

Ta uredba ne ovira izvajanja:

(a) katerih koli posebnih pravil, določenih v sporazumih, sklenjenih med ⌦ Unijo ⌫ in tretjimi državami;

(b) uredb ⌦ Unije ⌫ na kmetijskem področju in Uredb Sveta (ES) št. 1667/2006[12], (ES) št. 614/2009[13] in (ES) št. 1216/2009[14]. Ta uredba učinkuje kot dopolnilo navedenim uredbam in v smislu odstopanja od tistih njihovih določb, ki preprečujejo izvajanje protidampinških ukrepov;

(c) posebnih ukrepov, pod pogojem, da ti ukrepi niso v nasprotju z obveznostmi, ki izhajajo iz Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini 1994.

↓ 37/2014 čl. 1 in Priloga 22(15)

Člen 23

Poročilo

1. Komisija ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij v smislu člena 19 Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto predloži poročilo o uporabi in izvajanju te uredbe. Poročilo vključuje informacije o uporabi začasnih in dokončnih ukrepov, zaključku preiskav brez ukrepov, ponovnih preiskavah, pregledih in preveritvenih obiskih ter dejavnostih različnih organov, odgovornih za spremljanje izvajanja te uredbe in izpolnjevanje obveznosti, ki iz nje izhajajo.

2. Evropski parlament lahko v enem mesecu po tem, ko Komisija predloži poročilo, povabi Komisijo na ad hoc srečanje pristojnega odbora, da bi predstavili in pojasnili morebitna vprašanja v zvezi z izvajanjem te uredbe.

3. Komisija najpozneje šest mesecev po predložitvi poročila Evropskemu parlamentu in Svetu to poročilo objavi.

↓ 1225/2009 (prilagojeno)

Člen 24

Razveljavitev

Uredba (ES) št. ⌦ 1225/2009 ⌫ se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo, se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

---

[12] Uredba Sveta (ES) št. 1667/2006 z dne 7. novembra 2006 o glukozi in laktozi (UL L 312, 11.11.2006, str. 1).

[13] Uredba Sveta (ES) št. 614/2009 z dne 7. julija 2009 o skupnem sistemu trgovine za ovalbumin in laktalbumin (UL L 181, 14.7.2009, str. 8).

[14] Uredba Sveta (ES) št. 1216/2009 z dne 30. novembra 2009 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov (UL L 328, 15.12.2009, str. 10).

Člen 25

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*